

هزگینیا یوحنا

انجیل یوحنا - کردی « بهدینانی »

İNCİL'İN YUHANNA BÖLÜMÜ

(Kürtçe - Behdineni)

الجمعية الدولية للكتاب المقدس

(کۆمه‌لا ده‌ولی یا کتێبا پیروژ)

KİTABİ MUKADDES ŞİRKETİ

Rıza Paşa Yokuşu 50/D

Eminönü - İstanbul

ISBN 975-462-043-1

جميع الحقوق محفوظة

للجمعية الدولية للكتاب المقدس

Baskı: Anadolu Ofset - İstanbul

Tel.: (0212) 567 13 89

Eylül - 2000

ئاگەھدارى:

ل گەلەك جها د ئنجىلا پىروژدا، بەھسى
عيساي يى ھاتى يە كرن كو كورى خودى يە،
يان ژى ب قى چەندى يى ھاتى يە ناڭكرن.
ھىقى يە خەلەت تى نە گەھن. چونكو
مەبەست نە كورى لەشى يە، بەلى مەبەست
ئەوہ كورى روھى يە. يان ژى مەبەست ئەوہ
يى ژ روھا خودى دەرگەفتى وچىبىوى. ھندى
خودى يە، پىتقى ب چوژن وكورا نىنە وەكو
مە مروفا ژ خوبىن وگوشتى.

«مزگینسیا یوحه ننا»

پشکا ئیکن (۱)

مسیح پیڤا خودن:

^(۱) ل دهسپیکئی پهیڤ بوو، و پهیڤ ل گهل خودی بوو،
و پهیڤ ب خو خودی بوو. ^(۲) نهو ل دهسپیکئی ل گهل
خودی بوو. ^(۳) ب وی ههمی تشتیت چیبوین، و بی وی
چو تشت نه چیبوویه ژ نه څیت چیبوین. ^(۴) و ژیان د وی دا
بوو، و نه څ ژبانه روڼاهی بوو بو مروڅا. ^(۵) و روڼاهی د
تاری دا ناشکرا دبیت، و تاری د روڼاهیی نه گه هشت.

^(۶) مروڅهک دیار بوو خودی هنارت بوو، ناڅی وی
یوحه ننا بوو. ^(۷) هات دا شهده کیی بو روڼاهیی بدهت، دا
ههمی ب ری یا وی باوه ری بیښ. ^(۸) نهو نه روڼاهی بوو،
به لی شاهد بوو بو روڼاهیی.

^(۹) روڼاهی یا راست یا ههمی مروڅا روڼ دکهت دهاته
دونیا یی. ^(۱۰) نهو ل دونیا یی بوو، ب وی دونیا یا

چېبوی، و دونیایې نهو نه نیاسی. ^(۱۱) نهو بو خه لکنی خو
هاتبوو، بهلې وان پشستا خو دایې، ^(۱۲) بهلې نه ثقیته پې
رازی بووین، نانکو باوهری ب ناڅې وی ئینانین، صاف دا
وان بېنه بچوبکیت خودې ^(۱۳) نهو یت نه ژ خوینې و نه ژ
څيانا له شی و نه ژ څيانا مرؤقه کی بووین، بهلې نهو یت ژ
خودې بووین.

^(۱۴) و په یف بوو له ش، و دناث مه دا دانا، و مه
مه زناهی یا وی دیت، مه زناهی یا کورې ئیکانه ل نک
بابی، و نهو یې تری یه ژ چاکیت و راستیې.
^(۱۵) یوحه نای بو وی شه ده کی دا و کره گازی و گوټ:
«نه څه یه نه څې من دهر باره وی گوټی: نهو یت پشستی من
دئیت یې د سهر من رایه، چونکو نهو هه بوو ژ بهرې نه ز
په یدا بېم.» ^(۱۶) و ژ تریبونا وی مه هه میا چاکی ل سهر
چاکیت و هرگرت، ^(۱۷) چونکو ده ستور ب ده ستی موسای
هاتبوو دان، بهلې چاکی و راستی ب عیسیای مه سیح
په یدا بوون. ^(۱۸) که سی چو جارا خودې نه دیتی یه، بهلې
کورې ئیکانه نهو یت د کوښا بابی دا نهو یت ب تنی یې
ناشکرا کری.

شه ده کی یا یوحه نایین ژ تیرا کمر:

^(۱۹) و نه څه شه ده کی یا یوحه نایه ده می جوهیا هنده کی

قهشه و لاوی ژ ئورشه لیمتی هنارتینه نک دا ژئی پیرسن:
 «تو کی؟»^(۲۱) دان کرو نه وهی نه کرو دووباره کرو گوته:
 «نه ز نه مه سیحم.»^(۲۲) ژئی پرسین: «پا چ؟ تو ئیلیای؟»
 گوته: «نه ز نه ئوم!» «یان تو پیغه مبه ری؟» به رسف دا:
 «نه خیر!»^(۲۳) گوته: «تو کی، دا به رسفی بدهینه وان
 نه ویت ئم هنارتین؟ تو چ ل سهر خو دبئی ژئی؟»
 گوته: «نه زم دهنگه ک ل بیابانی دکه ت گازی و
 هاوار: ریکتی راست بکه ن بهرام بهر خودانی،^(۲۴)
 هه روه کو ئه شعیا پیغه مبه ر گوته.»^(۲۵) و ئه قه دهنارتی
 بوون ژ لایتی فه رسییاقه،^(۲۶) و جاره کا دی ژئی پرسین:
 «هه که ر تو نه مه سیح بی، و نه ئیلیا بی، و نه پیغه مبه ر
 بی، پا تو بچی ژئیرا کرنی دکه ی؟»^(۲۷) یوحه ننا ی
 به رسف دا: «نه ز ب ئا قی ژئیرا کرنی دکم، به لئ ئیک یی
 دنا ف هه وه دا هوین نانیاسن،^(۲۸) و نه و یی ل پشت من
 دئیت، و نه ز نه یی هه ژئی مه به ندکیت پیتلافا وی قه که م.»
 نه قی^(۲۹) ل بیت عه نیا روی دا، ل پشت رو به راری
 ئوردنی، ل جهتی یوحه ننا ی ژئیرا کرن ذکر.
^(۳۰) و ل رۆژا دویف دا یوحه ننا ی دیت عیسا یی به ره ف
 وی قه دئیت، و گوته: «نه قه یه به رخی خودی ئه و ی گونه ها
 دونیایی رادکته.»^(۳۱) نه قه یه ئه و ی من ل سهر گوته:
 نه و زه لامی ل پشت من دئیت یی د سهر من رایه چونکو

بهري نه ز پهيدا بيم نهو هه بوو. ^(۳۱) و من نهو نه دنياسی
بهلي نه ز هاتم ب ناثي ژيرناڅکړني بکهم دا بو ئيسرائيلي
بيته راگه هاندن. ^(۳۲) و يوحه نناي شه دهه کی دا و گوت:
«من روح ديت ب رهنگي کوتره کی دادا سهر وی ^(۳۳) و من
نهو نه دنياسی، بهلي نهغي نه ز هنارتيم ب ناثي
ژيرناڅکړني بکهم گوته من: «نهوی تو دبینی روح ل سهر
داددهت و لی شه دهه وييت نهو دی ب روحا پيرو ز
ژيرناڅکړني کدت. ^(۳۴) و من نهو چنده ديت، من
شه دهه کی دا کو نهو کوړی خودی یه.»

د مستمين نيکن ژ شاگردا:

^(۳۵) و ل روژا دويځ دا يوحه ننا ژي يي راوه ستای بوو و
دوو شاگرديت وی ل گهل بوون، ^(۳۶) سح کره عيسای
دهمی ب ري شه دچو و گوت: «نه شه يه بهرخی خودی.»
^(۳۷) دهمی هه ردوو شاگردا گوהל ناخفتنا وی بروی ل دويځ
عيسای چوڼ. ^(۳۸) عيسال خو زفري، ديت کو نهو ييت ل
دويځ وی دچن، ژ وان پرسى: «هه وه چ دقيت؟» گوتن:
«رايی،» نانکو ماموستا، «تول کيری يي ناکنجی؟»
^(۳۹) بهر سفا وان دا: «وهرن و بنيرن.» و ل گهل چوڼ و
جهتی وی ديت و وی روژي ل گهل مان، و دهم نيزيکی
دهم ژميرا دهمی بوو ژ روژي. ^(۴۰) و نه ندراوس برايی

شه معون په تروسی نیک ژوان همدووکا بوو نه ویت ل
دوین عیسای چوین پستی گوډل ناخفتنیت یوحنا
بوو. ^(۶۱) ده منی برایی خو شه معون دیتی، گوتی: «مه
مه سیح دیت»، نانکو: یی روونکری، ^(۶۲) و بره نک
عیسای. و عیسا باش ل شه معونی نیری و گوت: «تو
شه معونی کورې یوحنا نایی، به لی نه ز دی ته ب کیفاس
ناث کم نانکو په تروس.»

^(۶۳) و ل روژا دوین دا عیسای ل بهر بوو بچته ده قهرا
جه لیل، فیلیپس دیت و گوتی: «ل دوین من وهره» ^(۶۴) و
فیلیپس ژ بیت سهیدا بوو باژیری نه ندر اوسی و په تروسی.
^(۶۵) پاشی فیلیپسی نه تانائیل دیت، و گوتی: «مه نه و
دیت نه وئی موسای د ده ستوری دا ل سهر نقیسی و
پیغه مبهرا د پرتو کیت خودا، نه و ژی عیسای کورې
یوسفی، خه لکتی ناسیره یه.» ^(۶۶) نه تانائیل گوت:
«ما تشته کتی باش ژ ناسیره ده رده کتیت؟» فیلیپسی
به رسقا وی دا: «وهره و بنیره!» ^(۶۷) و عیسای نه تانائیل
دیت یی بهره و وی شه دتیت و ل سهر وی گوت: «نه شه
نیسرائیلیه کتی راسته، چو گومان تیدا نینه!»
^(۶۸) نه تانائیل ژی پرسى: «تو ژ کیشه من دنیا سی؟»
عیسای به رسقا وی دا: «من تول بن دارا هژیری دیتی
به ری فیلیپس گازی ته بکه ت.» ^(۶۹) و نه تانائیل کړه

گازی و گوت: «رابی، تو کوپږ خودی یی، تو پاشایین
نیسرائیلی یی!»^(۱) عیسیای گوته وی: «چونکو من گوته
ته من تول بن هژیری دیتی ته باوهری ئینا، دی ژ فنی
مه زنتربینی.»^(۲) و پاشی گوتی: «ب راستی ب راستی
دبیرمه هوه هوین دی نه سمانی بینن یی قه کریه و
فرشتیت خودی یی بلند دبن و دئینه خوار ل سهر کوپږ
مروث!»

پشکا دووین (۲)

سهر سوپ مانا عیسیای یا ئیکن:

^(۱) ل روژا سیی دهواته ک ل قانا هه بوو ل دهه را
جهلیل، دایکا عیسیای ل ویری بوو،^(۱) و عیسا و
شاگردیت وی ژ هاتبوونه داخواز کرن بۆ دهواتی.
^(۲) دهمن مهی نه مای، دایکا عیسیای گوته وی: «مهی ل
نک وان نه مایه.»^(۳) بهرسقا وی دا: «ته چ ژ منه
دایی! دهمن من هیشتا نه هاتی یه.»^(۴) دایکا وی گوته
خزمه تکارا: «چ فهرمانا دده ته هوه، پی بکهن.»^(۵) و
شش هودیت بهری ل ویری بوون، جوهییا ناڤا وان ب
کار دئینا بۆ تافیر کرنی، هه ر ئیک ژ وانا دوو هه تا سی
جهرکیت ناڤی دچوین.^(۶) عیسیای گوته خزمه تکارا:

«حهودا تری ئاڤ بکهن.» و هندکرنی دا د سهردا چت.
^(۸) و گوته وان: «و نوکه ژی داگرن و بو سه روکتی
 نانخورنی پیشکیش کهن.» و وان وه کړ. ^(۹) ده می
 سه روکتی نانخورنی تام کړی یه وی ئاڤا بویه مهی و
 سه رچاوی وی نه دزانی، بدلئ نه و خزمه تکاریت پیشکیش
 دکرن دزانی، گازی زاقای کړ ^(۱۰) و گوته وی: «خه لک
 همی مهیا باش ل به راهی پیشکیش دکهن، و پستی
 میهقان سه رخوش دهن مهیه کا کیمتر ژ وی پیشکیش
 دکهن، بدلئ ته مهیا باش یا هیلائی تا نوکه!» ^(۱۱) نه څ
 سه سورمانه نیشانا ئیکتی یه نه و ا عیسا ل قانا کری ل
 جهلیل و مه زناهی یا خو دیار کړ و شاگردیت وی باوهری
 پی ئینا. ^(۱۲) پستی قتی چهندي عیسا و دایکا خو و
 برایت خو و شاگردیت خو چونه باژیری که فهرناحومی و
 چهند روژه کا ل ویری مان.

عیسا د پهرستگه هئ دا:

^(۱۳) ده می جهژنا دهر بازبونا جوهیسا نیتزیک بووی
 عیسا بهر څ نور شه لیمی چو. ^(۱۴) و نه وی ل پهرستگه هئ
 فروشکاریت چیتلا و پهری و کوتر و پاره گهور بیت
 روینستی ل پشت میزیت خو دیتن، ^(۱۵) قامچییه ک ژ کنفا
 شه هاند و همی ژ پهرستگه هئ کړنه دهری ل گهل پهر و

چټلا، و ميټزيت پاره گهورا ب سهرئيك دا ئينانه خوار و
 پاريت وان براله کرن، ^(۱۹) و گوته کوتر فروشا: «نه فا ژ څيرى
 بکه نه دهري، مالا بابي من نه که نه مالا بازر گانيي!» ^(۲۰) و
 هاته بيرا شاگرديت وي کوي د پهرتوکي د هاتي:
حه زکړنا من ل سهر مالا ته من دخوت. ^(۲۱)
^(۲۲) جوهي بهرنگاري عيساي بوون و گوټني: «نیشانه کي
 بينه دهسته هلاتي يا ته ديار بکه ت بو څي کارى ته کړي.»
^(۲۳) عيساي بهر سڅا وان دا: «نه څي پهرستگه هي
 بهر فین، و دي د سي روزادا ناڅا کم.» ^(۲۴) جوهييا
 گوته وي: «ناڅا کرنا څي پهرستگه هي چل و شش سالا يا
 څه کيشاي. نهري تو دي د سي روزادا ناڅا کهي؟» ^(۲۵) لي
 نه وي به حسا پهرستگه هي له شي خو ذکر. ^(۲۶) ده مي ل ناڅ
 مرييا رابوي هاته بيرا شاگرديت وي نه څ ناخفتنا وي و
 باوهري ب پهرتوکي و ناخفتنا عيساي گوټي ئينا.
^(۲۷) و ده مي نه و ل نور شهليمي ل جهژنا دهر باز بووني
 گه له کا باوهري ب ناڅي وي ئينا چونکو وان نه و نيشانيت
 کړين ديټن. ^(۲۸) به لي عيسا ژ وان نه ي پشت راست بوو
 چونکو وي هه مي دنيا سين ^(۲۹) و پيتشي نه بوو ئيک بو وي
 شه ده کيټي بده ت دهر باره ي مرو څي چونکو نه و يا د دلني
 مرو څي دا دزانت.

پشکا سین (۳)

نیقودیموس سمرا عیسای ددهت:

«^(۱) بهلن مړوڅهک ژ فهرسییا نافتی وی نیقودیموس بوو،
نیک بوو ژ سهرۆکیت جوهییا،»^(۲) ب شهفتی هاته دهف
عیسای و گوته: «رابی، نه م دزانین تو ماموستایه کی ژ
دهف خودی یی هاتی، چونکو کهس نه شیت وان نیشانیت
تو دکهی بکهت هه کهر خودی ل گهل نه بیت.»^(۳) «ئینا
عیسای بهرسفا وی دا: «ب راستی ب راستی دبیرمه ته:
کهس نه شیت پاشاتی یا خودی ببینیت هه کهر جاره کا دی ژ
داییک نه بیت.»^(۴) «ئینا نیقودیموسی پسیار ژئ کر: «دی
چاوا مړوڅ ژ داییک بتهڅه و نهو یی دناڅ سالادا چوی؟
نهری ما دی چته د زکی دایکا خوډا و پاشی ژ داییک
بیت؟»^(۵) «ئینا عیسای بهرسفا وی دا: «ب راستی ب
راستی دبیرمه ته: کهس نه شیت بچته پاشاتی یا خودی
هه کهر ژ نافتی و روحی ژ داییک نه بیت.»^(۶) «نهری ژ لهشی
دبیت له شه، و یی ژ روحی دبیت روحه.»^(۷) «فیتجا تو
نه گوهشه هه کهر نهز دبیرمه ته هوین پیتفی هندئ نه کو
جاره کا دی ژ داییک بن څه.»^(۸) «بای کیڅه دڅیت دڅیت و
ته گوډل فیتینا وی هه یه، بهلن تو نزانن ژ کیڅه دڅیت و
دی کیڅه چیت. ههروه سا یی ژ روحی ژ داییک ببیت

وه سانه. ^(۱) ئینا جاره کا دی نیقودیموسی پسیار کر: «دی چاوا نهف تشته چیتیت؟» ^(۲) ئینا عیسای بهرسقا وی دا: «تو ماموستایئ ئیسرائیلیتی و توئی نزانئ؟» ^(۳) ب راستی ب راستی دبیتزه ته نه م وی دبیتزین یا نه م دزانین، و شه ده کیئ ب وی ددهین یا مه دیتی، و دسه ر هندی را هوین شه ده کی یا مه وهرنا گرن. ^(۴) هه کهر من بو هه وه به حسا کاروباریت نه ردی کریت و باوه ریت نه ئین، نه ری هوین دی چاوا باوه ریت ئین هه کهر نه ز بو هه وه به حسا کاروباریت نه سمانا بکه م؟ ^(۵) و که سه ک نه چویه نه سمانا هه کهر نه و نه بیت یی ژ نه سمانا هاتی، و نه و ری کوری مروقه نه وی ل نه سمانا. ^(۶) و کا چاوا موسای مارل بیابانی هلاویست ههروه سا دقیت کوری مروقه بیت هه لویست ^(۷) داکو ژانا ههروه ر هه بیت بو هه ر که سه کی باوه ریت پی بینیت. ^(۸) چونکو خودی وه سا حه ژ دنیایی کر کو کوری خوئی ئیکانه دایی داکو هه چیت باوه ریت پی بینیت هلاک نه بیت، به لی ژانا ههروه ر بو وی بیت. ^(۹) خودی کوری خوئی ئیکانه نه هنارتی به دنیایی داکو داد بکه ت، به لی داکو دنیایی پی قورتال بکه ت. ^(۱۰) نه وی باوه ریت پی بینیت نائیت هه دادکرن، به لی نه وی باوه ریت پی نه ئینیت بریارا دادکرنی ل سه ر هاته دانئ چونکو باوه ریت ب ناخی خودی یی ئیکانه نائینیت.

^(۹۱) و دادوهری نه شهیه: روڼاهی هاته دونیایی، بهلنی خه لکی حمز تاری کر پتر ژ روڼاهی، چونکو کاریت وانا دخراب بوون. ^(۹۰) قیجا هه چینی کاری خراب بکهت که ربا وی ژ روڼاهی شه دبت و ژ بهر دره ژت داکو کریاریت وی دیار نه بن. ^(۹۱) بهلنی نه وی ب راستی کار دکهت دنیته بهر روڼاهی داکو کاریت وی دیار بن و دیار بیت کو ب خودی ییت هاتینه کرن.»

شه دهکسی یا یوحنا یا عیسا یا دو ماهیین:

^(۹۲) و عیسا و شاگردیت خو پستی هینگی چونه وه لاتنی یه هودی و ل گهل وانا ناکنجی بوون و دهست ب ژیرا کرنی کر. ^(۹۳) و یوحه نای ژمی ل عین نون ژیرا کرن دکر ل نک سالیم چونکول ویری ناڤ مشه بوو و خه لک دهاتن و دهاتنه ژیرا کرن. ^(۹۴) هینگی یوحه نای هیشتا نه هاتبوو زبندان کرن. ^(۹۵) و کیش و شه کیشه ک دناڤبه را شاگردیت یوحه نای و جوهیه کی دا پهیدا بوو ل سهر تافیر کرنی ^(۹۶) و چونه دهڤ یوحه نای و گوتنی: «نه ی رابی: نه و زه لامی مه ل گهل ته دیتی ل پشت رو بباری نوردن، و نه وی ته شه ده کی بو دای، نه و ژی ژیرا کرنی دکهت و هه می دچنه دهڤ وی.» ^(۹۷) ئینا یوحه نای بهر سف دا: «کهس نه شیت تشته کی ب دهست خوڤه بینیت

هه کهر ژ ئه سمانا بۆ نه هاتبسته دانئ. ^(۳۸) هوین شه هده کیئ
 ددهن کو من گوټ: نه ز نه مه سیحم، به لئ ب تنئ نه ز
 پتشره وئ وی مه. ^(۳۹) و هه چیئ بویک بۆ وی بیت، نه و
 زاقایه. به لئ هه قالئ زاقای، نه وئ نیزیکی وی
 رادوه ستیت و گو ه لئ دبیت، ب دهنگی زاقای دلخوش
 دبیت. و نه هه دلخوشی یا من ب جه هات. ^(۴۰) و دئیت نه و
 زیده بیت و نه ز کیم بم.»

^(۴۱) نه وئ ژ ئه سمانا بیت- نه و دسه ره مییارا. به لئ
 هه چیئ ژ نه ردی بیت نه و ژ نه ردی یه و ناخفتنیت نه ردی
 دکهت. یئ ژ ئه سمانا هاتی ب سه ره مییا که تی یه،
^(۴۲) و نه و شه هده کیئ ددهت ب یا دیتی و گو ه لئ بووی. و
 کهس شه هده کی یا وی ناوه رگرت، ^(۴۳) به لئ نه وئ
 شه هده کی یا وی وه ردگرت په سند دکهت کو خودئ یئ
 راسته. ^(۴۴) چونکو نه وئ خودئ هنارتی ب په یقیت خودئ
 دناخفتیت، چونکو خودئ روحی بی هژمار ددهت.
^(۴۵) قیجا باب حمز کوری دکهت و هه می تشت یئ کوری یه
 د دهستی وی دا. ^(۴۶) هه چیئ باوه ریی ب کوری بینیت،
 ژیا نا ههروه ره بۆ وی یه، و هه چیئ باوه ریی ب کوری
 نه نیت نه و ژیا نئ نابینیت به لئ دئ توره بوونا خودئ ل
 سه ره مینیت.

پشکا چارین (۴)

ژنکا سامیرس تاها ناخا ژیانن دکمت:

«^(۱) و دهمنی خودانی زانی کو فهرسیسیا گوھ لی بوو کو
نهو ژ یوحه نهای پتر شاگردا وه ردگرت و پتر ژئی ژیرا کړنن
ژی دکمت «^(۲) - و ههرچه نده عیسای ژیرا کړن نه دکر، به لی
شاگردیت وی دکر - «^(۳) ئینا ده قهرا یه هودی هیل و
قه گه پیا ده قهرا جه لیل.

«^(۴) و دثیا نهو دناث ده قهرا سامیره را بیوژیت. «^(۵) و
گه هشته باژیره کی دگوتنن سوخار، نیزیکی وی نه ردی بوو
نه وی یه عقوبی داییه کوړی خو یوسفی، «^(۶) و بیرا یه عقوبی
ل ویری بوو. و دهمنی عیسا ب رتفه وهستیای، ل سر
لیقا بیرن روینشت، و هینگی ده مژمیر شه شتی بوو ژ
روژئی. «^(۷) و ژنکه کا سامیری هات داکو ناخی بیت. ئینا
عیسای گوتن: «بی زحمه ت ناخی بده من. «^(۸) و
شاگردیت وی چو بونه باژیری داکو خوارنه کنی بکرن.
«^(۹) ئینا ژنکا سامیری گوتن: «تو جو هیی و نه ز
سامیری مه، تو چاوا ژ من داخواز دکه ی ناخی بده مه ته؟»
چونکو جو هییا دان و ستانندن ل گهل خه لکنی سامیره
نه دکر. «^(۱۰) ئینا عیسای به رسقا وی دا: «هه کهر ته دانا
خودی زانیبا و کا کی یه دبیره ته: «ناخی بده من»، تو

دا ژئ داخواز کمې و نهو دا ناڅا ژيانې ده ته ته. «
 «^(۱۱) نينا ژنکې گوت: «بهلې نه ز خودام، چو ده ولک ل
 گمل ته نين و بير يا کويره. نهري تو دې ناڅا ژيانې ژ
 کيرې نيني؟» ^(۱۲) نهري ما تو ژ بابې مه يه عقوبې مه زتري
 نهوي نه ټ بيره بو مه ياش خوځه هيلاي و نهوي و کورپت
 وي و که واليت وي ژئ څه خوارين؟» ^(۱۳) نينا عيساي
 گوتې: «هه چي ژ څي ناڅي څه خوت دې تپهني بيته څه،
 «^(۱۴) بهلې نهوي ژ وي ناڅا نه ز دده مې څه خوت نيدې جو
 جارا تپهني نابيت، بهلې نهو ناڅا نه ز دده مې دې بته
 کانيه کا بلقهاڅير و ژيانا هه روهه ر ده تي.» ^(۱۵) نينا ژنکې
 گوتې: «نه ز خودام، ژ څي ناڅي بده من داکو تپهني نه بم و
 نيدې ناڅه گه رمه څيرې داکو ناڅي ببه م.» ^(۱۶) نينا گوتې:
 «هه ر و داخوازا ميترې خو بکه و ياشي څه گه ر څيرې.»
 «^(۱۷) نينا به رسف دا: «من جو ميتر نين.» نينا گوتې: «ته
 راست گوت دده مې ته گوتې: «من ميتر نينه.» ^(۱۸) ته پينج
 ميتر هه بوون، و نهوي نوکه تول گمل دژي نه ميترې ته يه.
 ته نه څه راست گوت.» ^(۱۹) نينا ژنکې گوت: «نه ز خودام،
 نه ز دبترم تو پتغه مبه ري.» ^(۲۰) بابکا ليت مه ل څي
 چيای خودې يه رست و هوين جوهي درشتن کو نور شه ليم ب
 تنې دڅيت بنگه هې يه رستنې بيت.» ^(۲۱) نينا عيساي
 به رسفا وي دا: «باوه ر بکه ژنکې، دې نهو دهم نيت هوين

بابی نه ل فی چیاى و نه ل نورشه لیم پیه رتسن. ^(٢٢) هوین
وی تشتی دپه رتسن یی کو هوین نزانن، به لئی نه م وی
دپه رتسین یی دزانین، چونکو قورتالبوون ژ دهف جو هیانه.
^(٢٣) و دى دهمه ک ئیتن، و نهو ب خو فی گاښی یه، دهمی
په رستکاریت راست بابی ب روح و راستیی دپه رتسن،
چونکو باب ل په رستکاریت هوسا دگه ریت. ^(٢٤) خودی
روحه، و ل سهر په رستکاریت وی نهوه ب روح و راستیی
په رتسن. ^(٢٥) ئینا ژنکى گوتی: «نه ز دزانم یی
روونکری نه وی دبیرنئ مه سیح دی ئیتن، و کهنکی هات
دی بو مه ههمی تشتی دیار که ت.» ^(٢٦) به رسفا وی دا:
«نه ز ب خو نهوم، نه قه یه ل گهل ته دناخښت.»

^(٢٧) و هینگی شاگرد که هشتن و گو هشین دهمی دیتین
یی ل گهل ژنکه کى دناخښت. و دسهر هندى را که س ژوان
نه گوت: «ته چ دښت؟» یان «تو بوچی ل گهل وی
دناخښی؟» ^(٢٨) ئینا ژنکى جه رکی خو هیلا و ښه گه ریا
باژیری و گوتنه خه لکى: ^(٢٩) «وهرن، به رى خو بدنه نئ
زه لاهه کی نهوا من کرى ههمی بو من دیار کر. چیدبیت نهو
مه سیح بیت؟» ^(٣٠) ئینا خه لکى سوخار دهرکه فتن و چونه
دهف.

^(٣١) و د وی دهمی دا شاگردا دگوتی و ژى قه نه دبوون:
«نه ی رابی بخو!» ^(٣٢) ئینا به رسفا وان دا: «من خوارنه کا

هه ی نهز دخوم هوین نزانن کا چی یه!«^(۳۳) ئینا شاگردا
گوته ئیکودوو: «نهری کهسهکی تشتهک بوئینایه دا
بخوت؟»^(۳۴) ئینا عیسای گوته وان: «خوارنا من نهوه
کو نهز ب فیانا وی بکه م یی نهز هنارتیم و کاری وی ب
جه بینم.^(۳۵) ما هوین نابیتن: «پشتی چار هه یقا دی ده می
دورینتی نیت؟ به لی نهز دبترمه هه وه: هوین باش بهری
خو بدنه زه فییا - ییت کههشتین و ده می دورینا وان یی
هاتی!«^(۳۶) و پالی دورینتی کری یا خو وه ردگری و فیتی بو
ژیانا ههروهه ر کوم دکهت، داکو جوتیار و پالی دورینتی
پتیکفه دلخوش بن.^(۳۷) د فنی چهن دی دا راستی یا فنی گوتنی
دیار دبت: «ئیک دچینیت و یی دی دوریت.»^(۳۸) من
هوین هنارتن داکو هوین وی بدورین یا کو هوین پی نه
نه وه ستیان. هنده کیت دی ییت وه ستیان، و هوین بهری
وه ستیان وان دچن.»

«ئینا گه له کا ژ خه لکی سامیره ژبه ر ناخفتنا ژنکی
باوه ری پی ئینا نهوا دگوت: «هه چی یا من کری بو من
ناشکرا کر.»^(۳۹) ده می سامری هاتنه نک داخواز ژنی کرن ل
ده ف وان بمینیت، و دوو روژا ل ده ف وان مسا.^(۴۰) و ژبه ر
ناخفتنا وی ژمارا نه ویت باوه ری پی ئینان گه له ک زیده
بوو^(۴۱) و گوتنه ژنکی: «نه هه ر ژبه ر ناخفتنا ته نه م
باوه ری ئینان، به لی چونکو مه ب گوهیت خو گوه لی

بوو و مه زانی نهو ب راستی قورتالکهری دونیایته.»

ساخکونا کورپن ناخالین پاشای:

^(۴۳) و پستی همدوو روژ ل سوخار ب دوماهی هاتین عیسای ب جه هتلا و چو دههرا جهلیل، ^(۴۴) چونکو نهوی ب خو گوټبوو کو پیغه مبهرا دناث گهلی خودا روومدت نینه. ^(۴۵) و دهمنی گه هشتی به جهلیل خهلکن وی پیشه وازی لی کر. نهوان ههچی یا وی ل نورشه لیم کری دیتبوو ل دهمنی جهژنا دهریازبوونی چونکو نهو ژی چوبونه جهژنی.

^(۴۶) و عیسا گه هشته قانا ل جهلیل، نهو جهتی ناث لی کری به مهی. و ل کهفه رناحوم زه لامهک هه بوو ناخالین پاشای بوو. کورپه کتی نه خوش هه بوو ^(۴۷) و دهمنی گوټ لی بووی کو عیسای دههرا به هودی ب جه هتلا و هاته جهلیل چو دهف و داخواز ژی کر کو بیته کهفه رناحوم داکو کورپتی وی یی ل بهر دهراتی مرنی ساخ بکهت. ^(۴۸) ئینا عیسای گوټ: «هون باوه ریتی نائین هه تا هون نیشانیت سهیر نه بین.» ^(۴۹) ئینا زه لامی هیفی ژی کسن و گوټ: «نه ز خولام، ل گهل من وهره ژ بهری کورپتی من بمرت!» ^(۵۰) ئینا عیسای بهرسقا وی دا: «ههره، کورپتی ته یی ساخه.» ئینا زه لامی باوه ری ب وی په یقا عیسای گوټیتی

ئینا و چۆ. ^(۱۱) ده مې نهو ب ری دچو هندهک کویلېت وی
 گه هشتنې و مزگینې دانې کو کورې وی یې ساخه.
^(۱۲) ئینا پسیارا وان کر: «چ دهم بوو ساخ بووی؟» نهوان
 بهر سف دا: «دوهی ئیقاری ده مژمیر هفت تای لی نه ما.»
^(۱۳) بابې وی زانی نهو دهم بوو عیسای گوتیې: «کورې
 ته یې ساخه.» ئینا نهوی و خه لکې مالا وی هه میا
 باوه ری پې ئینا. ^(۱۴) نه شه نیشانا سهیر یا دووی بوو
 عیسای کری پشتی ده رکه فتنا وی ژ یه هودیې بۆ جلیل.

پشکا پینجمن (5)

عیسا ل کانیا بیت حسدا مروقه کی ساخ دکوت:

^(۱) و پشتی هینگی ل جمنه کا جوهیا عیسا بهر ه
 نور شه لیمې سه رکه فت. ^(۲) و ل نیزیکی ده رکه هې په زی ل
 نور شه لیمې کانیهک هه بوو ب عبری دگوتنې بیت حسدا ل
 رهخ و دوریت وی پینج هول هه بوون. ^(۳) گه لهک نه خوشیت
 کوره و سه قهت و شل خول وان هول درت کر بوون، ل
 هیقی یا لقلاندنا ناڅی بوون. ^(۴) چونکو فریشتهک دهات
 دناڅ بهرا ده مه کی و ده مه کی دا ناڅا برکتی دلقلاند، و
 نه څی به راهی یا هه میا دچو د برکتی دا، دا ساخ بیت ژ هه
 نیشه کا لی. ^(۵) و ل نک برکتی مروقهک هه بوو بهری سیه و

هەشت سالا نەساخ بىوو. ^(۷۱) عىساي ئەو دىت يىن دىرئ
 كرىيە و زانى كوئەقە دەمەكى دىرئە ئەو د قى كاودانى دا.
 ئىنا ژى پرسى: «تە دقئىت تو ساخ بىي؟» ^(۷۲) نەخوشى
 بەرسف دا: «ئەز خولام، مەن كەس نىنە مەن بەقائىتە د
 بركى دا دەمى ئەو دلقلق و چەند جارا مەن بزاڤا كرى بچمە
 د بركى دا بەلى ھەدەكئىت دى بەراھىكا مەن دچۆنە تىدا.»
^(۷۳) عىساي گۆتە وى: «رابە و گلدكا خۆ راکە.» ^(۷۴) و ھەر
 د گاقى دا ئەو زەلام ساخ بوو و گلدكا خۆ ھەلگرت و چۆ. و
 ئەو رۆژ شەمبى بوو.

^(۷۵) جۇھىيا گۆتە وى زەلامى ساخ بوو: «ئەقرو
 شەمبىيە. چىنابىت بۆتە تو گلدكا خۆ راکەى.»
^(۷۶) بەرسفا وان دا: «ئەو زەلامى ئەز ساخ كرىم گۆتە
 مەن: گلدكا خۆ ھەلگەرە و ھەرە.» ^(۷۷) ژى پرسىن: «ئەو كى
 يە گۆتىيە تە گلدكا خۆ ھەلگەرە و ھەرە؟» ^(۷۸) ئەو
 نەخوشى ساخ بوو نەدزانى ئەو كى يە، چونكو عىسا ژ
 وئىرى چۆبوو، و گەلەك مەزۆل وئىرى بوون. ^(۷۹) پىشتى
 ھىنگى عىساي ئەو ل پەرستگەھى دىت و گۆتە وى:
 «ئەقە تو زقرى ساخلەم نەزقرىە گوننەھى ھەكەر دى خرابتر
 ب سەرى تە ئىت.» ^(۸۰) ئەو زەلام چۆ دا بىترتە جۇھىيا كو
 عىساي ئەوئى ساخ كرى. ^(۸۱) قىتجا، چونكو عىساي ئەف
 كارە د رۆژا شەمبىيە دا دكر جۇھى رابوون كاودانى وى

نه خوش کرن و لی دگه ریان دا بکوژن. ^(۱۷) به لی عیسی
گوته وان: «تا نوکه بابی من یی کار دکهت. و نه زئی یی
کار دکه م.» ^(۱۸) ژهر قی چهن دی بزاڅا جوهییا پتر لی
هات بو کوشتنا عیسی، چونکو وی نه ده ستوری روژا
شه مبین شکاند و بهس، بهلکو وی دگوت زئی کو خودی
بابی وی یه، و خو ئینا ریزا خودی.

دسته هلا تدارس یا کوپن سرووڅ:

^(۱۹) عیسی گوته وان: «ب راستی ب راستی دپیژمه
هه وه کوپ نه شیت چو تشتا ژ نک خو بکهت، به لی وی
دکهت نه و دپیئت باب دکهت. هه ر تشته کئی باب بکهت،
کوپ زئی دکهت. ^(۲۰) چونکو باب حمژ کوپ دکهت، و
همی کاریت خو نیشا وی ددهت، و دی کاریت ژ قی
مه زتر نیشا دهت، دا هوین عه جیب گرتی بن.
^(۲۱) ههروه کو باب مرییا رادکه ته څه و ساخ دکهت،
ههروه سا کوپ زئی دی وی ساخ کهت یی وی بښیت. ^(۲۲) و
باب دادوه ری یا که سی ناکهت، به لی همی دهسته لاتا
دادکرنی یا دایه کوپ ^(۲۳) ډاکو همی قه دری کوپ بگرن
ههروه کو قه دری بابی دگرن. و یی قه دری کوپ نه گرت نه و
قه دری بابی زئی ناگرت نه وی کوپ هنارتی.
^(۲۴) ب راستی ب راستی دپیژمه هه وه هه ر که سی

گوه بده ته په یشا من و باوه ری ب وی بینت نه وی نه ز
هنارتیم دی ژیا نا ههروهه ر بو وی بت، و نائیته دادکرن ل
روژا دوماهی، چونکو نه وی ژ مرنی دهر باز بوویه ژیا نی.
«^(۲۵) ب راستی ب راستی دبیرمه ههوه نهو دهمی مری گوه
ل دهنگی کوری خودی دبن دی نیت، نوکه نهو دهمه، و یی
گوه لی دبیت دی ساخ بت.»^(۲۶) چونکو ههروهه کو بابی
ژیان یا دناث خودا هه، یا دایه کوری ژی ریان دناث
خودا هه بیت.^(۲۷) و دهسته لای یا دایی دادوه ری بکه ت،
چونکو نهو کوری مروقه.^(۲۸) ژ قی سه رخلوله نه بن، دی
دهمه ک نیت نه قیت دناث گورادا هه می دی گوه ل دهنگی
وی بن «^(۲۹) و دی ژ گوروا دهرکه فن: و نه قیت کاریت باش
کرن دی رابن بو ژیا نی و نه قیت کاریت خراب کرن دی
رابن بو سزادانی.»^(۳۰) و نه ز نه شیم چو تشتا ژ نک خو
بکه م، به لی نه ز دادوه ری دکه م ل دویف نه ثا من گوه لی
دبیت و دادوه ری یا من یا راسته، چونکو نه ز تشتا ل
دویف قیا نا خو ناکم به لی ل دویف قیا نا وی نه وی نه ز
هنارتیم.»

چند شهده کی بو دهسته لاداری یا عیسی:

«هه کهر من بو خو شهده کی دایا دا شهده کی یا من
نه یه راست بت.»^(۳۱) به لی نیکی دی بو من شهده کی

ددهت، و نهز دزانم ڪو شه هدهڪي يا وي بومن يا راسته.
^(۳۲) ههوه هندڪ هنارتنه نڪ يوحهناي و نهوي بو راستي
 شه هدهڪي دا. ^(۳۳) نهز شه هدهڪي يا مروڻا قه بيل ناکم، لي
 ژهر قورتالبونا ههوه نهز ڦي يه ڪي دبڙم. ^(۳۴) يوحهنا
 شه مالڪه ڪا روڻ و گهش بو، و ههوه پي خوش بو
 دهه ڪي ل بهر روڻاهي يا وي بن. ^(۳۵) بهلي من
 شه هدهڪيه ڪا مهزنتر شه هدهڪي يا يوحهناي يا هي،
 نهو ڙي شه هدهڪي يا وان ڪاريت بابي ڪوتي يه من پي رابم
 و نه ڦي نهز نوڪه دکم، نهو ديار دکهن ڪو نهوي نه ڙي
 هنارتيم. ^(۳۶) و نهو بابي نهز هنارتيم نهو ب خوڙي بومن
 شه هدهڪي ددهت. و ههوه چو جارا گوڻ ل دهنگي وي
 نه بوويه، و ههوه ويني وي ڙي نه ديتي يه، ^(۳۷) و پيشا وي
 جه د دليت ههوه دا نينه چونڪو هوين باوهري ب وي
 نائين نهوي وي هنارتي. ^(۳۸) هوين په رتوڪيت پيرو ب
 هيري دخوين چونڪو هوين ل وي باوهري نه ڪو نهو دي
 ههوه به نه ڙيانا ههروهه. نهو په رتوڪ ڙي بومن
 شه هدهڪي ددهن. ^(۳۹) و هيشا ههوه نه ڦي بيته نڪ من
 دا ههوه ڙيان هبت. ^(۴۰) نهز مهزناهي ڙ مروڻا ناوه رگرم،
 بهلي نهز ههوه دنيا سم، و نهز دزانم ڦيانا خودي د
 دليت ههوه دا نينه. ^(۴۱) نهز ب ناڦي بابي خو هاتم، ههوه
 پيشه وازي يا من نه ڪر، بهلي ههڪر ٽيڪ ب ناڦي خو هات

هوین پیشه‌وازی یا وی دکهن. ^(٤١) و دئی چاوا باوهری ب
من ئین و هوین مه‌زناهی ژ ئیکودوو وهردگرن، به‌لی نه‌و
مه‌زناهی یا خودی ته‌عالا دده‌ت ناخوازن؟ ^(٤٢) به‌لی هزر
نه‌که‌ن نه‌ز دئی هه‌وه ل ده‌ف بابی تاوانبار که‌م، چونکوی
هه‌ی هه‌وه تاوانبار بکه‌ت نه‌و ژی موسایه نه‌فی هه‌وه
هیثی‌یت خو‌داناینه‌ سهر. ^(٤٣) هه‌که‌ر هه‌وه باوهر ژ موسای
کریا، دا هوین باوهری ژ من ژی که‌ن، چونکوی یا ل
سهر من نفی‌سای. ^(٤٤) فئجا هه‌که‌ر هه‌وه باوهری ب وی
نه‌ئیت نه‌فا موسای نفی‌سای پا دئی چاوا باوهری ب
په‌یثیت من ئین؟»

یشکا شمشن (٦)

عیسا خوارن دده‌ته پینچ هزارا:

^(١) پشتی وی چهندی عیسا ژ ده‌ریاچا جه‌لیل ده‌ریاز
بوو، نانکو ده‌ریاچا ته‌به‌ریه، بو‌ره‌خی به‌رام‌به‌ر. ^(٢) و
که‌له‌ک ب دویف که‌تن پشتی نیشانی‌ت ساخرنا وی بو
نه‌ساخا دیتین. ^(٣) و عیسا و شاگردیت خو‌ب سه‌ره‌که‌فته
چیای و روینشتن. ^(٤) و جه‌ژنا ده‌ریازیوونی یا جوه‌ییا
نیزیک بوو. ^(٥) و ده‌می عیسی سه‌ح کریی کومه‌کا مرو‌فا
یا به‌ره‌ف وی‌قه دئیت، گوته‌ فیلیپسی: «نه‌م ژ کیری نانی

بکړین دا نه ټیت هه بخون.»^(۷۱) و نه ټه گوتی دا تاقي
 بکه، چونکو عیسای دزانی کا دی چ کهت.
^(۷۲) فیلیپسی بهرسفا وی دا: «هه تا هه کهر نه م بهایی
 دوو سه دینارا نانی بکړین تیرا ناکهت کو هر نیکی
 پرته کا بچوبک ژی بگه ټی!»^(۷۳) ئینا نه ټه راوسی برای
 شه معون په تروسی و نهو ژی نیکه ژ شاگردا گوتی:
^(۷۴) «کوړ که کی ل ټیری هه پیچ نایت جه هی و دوو
 ماسیت بچوبک یت ل گهل، به لی ما نه ټه چی یه بو
 وه کو ئی کوما مه زن؟»^(۷۵) عیسای گوت: «بلا روینه
 خوارا» و گهلک که سکاکی ل ویری بو. ئینا زه لام
 روینشتن، و ژمارا وان نیکی پیچ هزارا بوون.
^(۷۶) عیسای نان هه لگرتن و سوپاسی کر، پاشی دابهش
 کرن ل سهر روینشتیا هندي وان ټیای و هه روه سا ل
 هه ردو ماسییا ژی کر.^(۷۷) ده می ټیر بووین، گوته
 شاگردیت خو: «نهو پرتیت نانی نه ویت ماین خرڅه کهن دا
 چو بهرزه نه بیت.»^(۷۸) ئینا خرڅه کرن، و دوازه سه لکیت
 پرتیت نانی خرڅه کرن نه ویت ژ بهر وان ټه ماین ژ هه پیچ
 نایت جه هی.^(۷۹) و ده می خهلکی نهو نیشانا عیسای کری
 دیتن، گوتن: «راسته، نه ټه یه نهو پیغه مبهه نهو دی ټیته
 دونیایی.»^(۸۰) عیسای زانی کو چو نه مایه دی وی ب
 خورتی که نه پاشا، ئینا ب تنی ټه گه ریا چیا ی.

عیسا ل سمر ناثی ب ریښه دچیت:

«^{١٧١} ده مې بوو شه ټ شاگردیت وی هاتنه خواری و چونه
 ده ریاجی ^{١٧٢} و ل قاییکه کی سیار بوون و چونه که فنه رناحوم
 ل ره ختی بهرام بهری ده ریاجی. و تاري بوو و عیسا هیشتا
 نه گه هشتبوو وان. ^{١٧٣} و ره شه بایه کتی ب هیتر هات و پتل
 رابوون. ^{١٧٤} ده مې شاگردا نیزیکی چار-پینچ هزار گاځا
 باسک لی داین، دیت عیسا یی نیزیکی قاییکتی دبیت ل
 سمر ناثی ب ریښه دچیت، ترسیان. ^{١٧٥} ټینا گوته وان:
 «نه ز نهوم، نه ترسن.» ^{١٧٦} هیث داخواز ژی نه کری کول
 قاییکتی سیار بیت، هه تا قاییک گه هشتی به جهی وان
 ټیای.

نانن ټیانن:

«^{١٧٧} و ل روژا پاشتر نهو کومیت ل ره ختی بهرام بهری
 ده ریاجی ماین ژ بو وان یه عیان بوو کو قاییکه ک ب تنی
 ل ویری هه بوو و شاگرد ب تنی لی سیار ببوون و چوبوون و
 عیسا دگهل وان ل قاییکتی سیار نه ببوو. ^{١٧٨} پاشی
 هنده ک قاییکتی دی ژ ته بهری هاتن و نیزیکی وی جهی
 نه وی نان لی خوارین راوه ستیان پستی خودانی سوپاس

کری. ^(۲۴) و دهمنی کومنی عیسا و شاگردیت وی ل ویری نه دیتن ل وان قاییکا سیار بوون و هاتنه که فمرناحوم ل عیسای دگه ریان. ^(۲۵) دهمنی ل ره ختی بهرامبه ری ده ریاجتی دیتن، گوتنی: «رابی، تو که نگي گه هشتی به څیری؟» ^(۲۶) عیسای به رسقا وان دا: «ب راستی ب راستی نه ز دبیژمه هه وه: هوین ل من دگه ریپتن نه ژ بهر کو هه وه نیشان دیتن به لئی چونکو هه وه خوار و هوین تیر بوون ژ وان نانا. ^(۲۷) ل دویف خوارنا به عفنت نه چن، به لئی ل دویف خوارنا دمینت و ژيانا هه روهه ر ددهت هه رن، نه واکورئ مروث دی ده ته هه وه، چونکو خودی یی باب موهر ا خویا دانایه سه ر کورئ.» ^(۲۸) پسار ژئ کرن: «نه وچی کربارن خودی ژ مه دڅیت بکه ین؟» ^(۲۹) عیسای به رسقا دا: «نه وکاری خودی دڅیت هوین بکه نه وه کو هوین باوه ریی ب وی بین نه وئ وی هنارتی.» ^(۳۰) څیجا گوتنی: «نه وچ نیشانه تو بکه ی دا بینین و باوه ریی ب ته بینین؟ تو دڅیتی چ بکه ی؟» ^(۳۱) بابیت مه که زو ل به ریی خوارن هه روه کو د پهرتوکی دا هاتی: ژ نه سممانا نان دانن دا بخون!» ^(۳۲) ^(۲۴.۷۸) عیسای به رسقا وان دا: «ب راستی ب راستی نه ز دبیژمه هه وه: موسای نان ژ نه سممانی نه دا هه وه، به لئی بابی منه نه وئ نانئ نه سممانی یی دروست دده ته هه وه. ^(۳۳) چونکو نانئ خودی نه وه یی ژ نه سممانی

دئیته خواری و ژيانی دده ته دونیایی. «^(۳۷) گوتنه وی:
 «نهی خودان، ل هه می ده ما قی نانی بده مه.»
 «^(۳۸) عیسای بهر سقا وان دا: «نهم نانی ژيانی. نه وی
 پیتش من که بیت برسی نابیت، و نه وی باوه ریتی ب من
 بینیت چو جارا تیهنی نابیت. ^(۳۹) به لی من گوتنه هه وه،
 هه وه نهم دیتم و هوین باوه ریتی نائین. ^(۴۰) چ که سی بابی
 دایه من دی بو من ئیت، و نه وی بیته دهف من نهم وی چو
 جارا ناها قیژمه ژ ده رقه ^(۴۱) چونکو نهم ژ نهمانی هاتمه
 خواری، نه دا نهم قیانا خو ته مام که م، به لی قیانا وی
 نه وی نهم هنارتیم. ^(۴۲) و قیانا وی نه وه کو نهم نه هیلیم نه
 که سیت داینه من بیریتن، به لی نهم وانا ل روژا دوماهیکی
 ژ مرنی راکهم. ^(۴۳) چونکو قیانا بابی من نه وه هه ر که سی
 کوری بینیت و باوه ریتی پی بینیت دی ژيانا ههروهه ر بو
 وی بیت، و نهم دی وی ل روژا دوماهیکی ژ مرنی
 راکهم.»

^(۴۴) و جوهییا نه رازیوونا خو ل سهر عیسای دیار کر
 چونکو گوت: «نهم نه نانی ژ نهمانی هاتی به خوار.»
 «^(۴۵) و گوتن: «نهری نه که نه عیسایی کوری یوسفی به،
 نه وی نهم دایک و بابیت وی دنیا سین، نه چاوا دبیریت:
 نهم ژ نهمانی هاتمه خواری!» ^(۴۶) عیسای بهر سقا وان دا:
 «دناف بهرا خودا پته پتی نه که ن!» ^(۴۷) که س نه شیت بیته

دهف من هه کمر بابی نهز هنارتیم وی رانه کیشیت. و نهز
 دی وی ل روژا دوماهیکی ژ مرنی راکهم. ^(٤٥) د پهرتوکییت
 پیغه مبه رادا یا هاتی: دی ههمی ژ خودی فییربن ^[نهنیا ١٣:٤٤]
 و هر که سه کی گوه بده ته بابی و ژ وی فیریت دنیته دهف
 من. ^(٤٦) و رامانا فی نه نهوه کوئیکی باب پی دیتی:
 کهستی نه دیتی به ب تنی نهو نه بیت نهوی ژ خودی، نهوی
 ب تنی بابی دیتی. ^(٤٧) نهز ب راستی ب راستی دبیرمه
 هه وه: نهوی باوه ری ب من بینیت دی ژایانا ههروهه رب
 وی بیت. ^(٤٨) نهزم نانی ژایانی. ^(٤٩) بابیت هه وه گسزول
 بهری خوارن و پاشی مرن. ^(٥٠) بهلی نه ها نهقه ل فیتری به
 نانی ژ نهسمانی هاتی به خوار دا مروژ ری بخوت و
 نه مریت. ^(٥١) نهزم نانی ژایانی نهوی ژ نهسمانی هاتی به
 خوار. هه کمر ئیکی ژ فی نانی خوار دی هه تا هه تای
 ژیت، و نانی نهز پیشکیش دکهم نهو لهشی منه، نهز
 گوری دکهم داکو دنیا بژیت.

^(٥٢) و فی ناخفتنی کیشه کا توند دناف بهرا جو هییادا
 چیکر و پسپار کرن: «نهقه چاوا دشیت لهشی خو بده ته مه
 نهم بخوین؟» ^(٥٣) عیسای بهرسقا وان دا: «ب راستی ب
 راستی نهز دبیرمه هه وه: هه کمر هوین لهشی کوپی مروژ
 نه خون و خوینا وی نهقه خون هه وه چو ژیان دناف خودا
 نابیت. ^(٥٤) هه چیی لهشی من بخوت و خوینا من قه خوت،

دې ژيانا ههروهه ر بڼو وي بيت و نه ز دې وي ل روژا
دوماهيکې ژ مرنې راکم. ^(۵۵) چونکو له شې من خوارنا
دروسته، و خوينا من څه خوارنا دروسته، ^(۵۶) و هه ر که سې
له شې من بخوټ و خوينا من څه خوټ دې د من دا مينيت و
نه ز د وي دا. ^(۵۷) و ههروهه کو نه ز ب بابې ساخ نه وي نه ز
څرې کریم دژيم، ههروهه سا هه ر که سې من بخوټ دې ب من
ژيت. ^(۵۸) نه څه ديه نه و ناني ژ نه سمانې هاتې په خوار، و
نه و نه وه کو گه زويه نه و بابيت هه وه خوارې و پاشي
مرين، بهلې هه ر که سې ژ څې ناني بخوټ دې هه تا هه تايې
ژيت. ^(۵۹) نه څه هه مې عيساي ل کنيشتي گوت ده مې
نه وي ل که فدرناحومي فيکر کن دکر.

گلمک ژ شاگردا عيساي دهيلن:

^(۶۰) و ده مې گه له کا ژ شاگرديت وي گوډ لې بووين
گوتن: «نه څ په يقه چنډا ب زه حمه ته! کي د شيت گوډي
خو بده تي؟» ^(۶۱) و عيساي زاني کو شاگرديت وي پته
پتي ل سهر څې چنډې دکن، پسيارا وان کر: «نهرې نه څ
چنده يه گومانې دنيخته دلې هه وه؟» ^(۶۲) پا دې چاوا بيت
هه که ر هه وه کورې مروڅ ديت يې ب سهر دکه څيسته وي
جهې نه وي نه و ژ که څنډا لې؟ ^(۶۳) روح ژيانې دده ت، بهلې
له ش چو مفاي ناده ت. نه و ناخفتنا نه ز پي ناخفتم بڼو

هه وه نه وه روح و ژيان. ^(۶۶) به لئی هندهك ژ هه وه باوه ریی نائین! چونكو عیسای ژ ده ستپیتكی دزانی نه و كینه باوه ریی پی نائین، و نه و کی یه دی بیته ختی لئ كهت. ^(۶۷) پاشی گوت: «ژ بهر وی چهندي من گوت هه وه كه سهك نه شیت بیته دهف من هه كهر باب وی چهندي نه ده تی.» ^(۶۸) ژ وی ده می گه لهك شاگردا نه و هیتلا، و ژی فقه تیان. ^(۶۹) و گوت هه دوازه شاگردا: «بهلكو هه وه ژی دثیت هوبن وه كو وان بچن.» ^(۷۰) شه معون په تروسی به رسقا وی دا: «دی چینه دهف كي، نه ی خودان؟ ناخفتنا ژيانا هه روهه ریا ل دهف ته، ^(۷۱) و مه باوه ری ب ته ئینا و زانی كو تو پیروزی خودی یی!» ^(۷۲) عیسای گوت: «ما نه من هوبن هه دوازه ژنگرتن! و ل گه ل وی چهندي ئيك ژ هه وه ئبلیسه.» ^(۷۳) مه به ستا وی یه هودایی كورئ شه معونی نه سخه ربوتی بوو، چونكو نه و ژ وان دوازا بوو، و نه وه یی وی بده ته دست.

پشکا حفتن (۷)

عیسا و برایت خو:

^(۱) پستی هینگی عیسای ده ست ب هاتن و چونی ل ده قه را جهلیل كر، خو دا پاش ژ هاتن و چونی ل ده قه را

یه هودیڼ چونکو جوهییا بزاڅا کوشتنا وی دکر. ^(۲) و دهمنی
 جهژنا که پره شینا یا جوهییا نیزیک بووی ^(۳) برایت
 وی گوته وی: «څی دهڅه ری بهیله و هره یه هودیڼ دا
 شاگردیت ته ژی نهو کاریت تو دکهی ببین! ^(۴) نه وی
 ناڅودهنگی دڅیت ل بهرزه یی کار ناکهت، و هه کهر تو څان
 کریارا دکهی خو بو دنیایی دیار که. ^(۵) برایت وی
 ژی باوهری پی نه بوو. ^(۶) عیسیای بهر سفا وان دا: «هیشتا
 دهمنی من نه هاتی یه بدلن دهمنی هه وه هه ردهم یی د جهن
 خودایه. ^(۷) دنیا نه شیت که رییت خو ژ هه وه څه کهت، بدلن
 نهو که رییت خو ژ من څه دکهت، چونکو نه ز شه هده کیی ل
 سر وی ددهم کو کاریت وی دخرابن. ^(۸) هوبن سر که څنه
 جهژنی، بدلن نه ز نوکه سر ناکه څمه څی جهژنی چونکو
 دهمنی من هیشتا نه هاتی یه. ^(۹) نه څه گوته وان و ل
 جهلیل ما.

عیسا ب ناشکرایي فیکونن د پهرستگه هین دا
 دکت:

^(۱۰) و پشستی برایت وی چۆنه جهژنی نهو ژی چو
 هه وه کو څه شارتی، نه ناشکرا. ^(۱۱) ل جهژنی جوهی ل وی
 دکه پریان و پسیار دکر: «کا نهو زه لام؟» ^(۱۲) و که له ک
 پست پست ل ناڅ بهرا جه ماوهری هاتنه کرن دهر باره ی

وی، هندهکا ژ وانا دگوتن: «ئو یی باشه» و هندهکیت دی دگوتن: «نه! ئو ملله تی ب سمر دا دبهت.»^(۱۲۱) بهلن کەس ژ وان نه دویریا ب ناشکرایي بهحسا وی بکهت ژ ترسا جوهییدا.

^(۱۲۲) دهمن جهژن نیقی بووی، عیسا سهرکهفته پهرستگه هئی و دهست ب فیرکرنا خهلکی کر.^(۱۲۳) جوهی مهنده هوش بوون و پسپار کرن: «چاوا ئو ناچه روکتی پهرتوکیت پیروژ دزانیت و ئو نه هاتی یه فیرکرن؟»^(۱۲۴) عیسای بهرسقا وان دا: «فیرکرنا من نه ژ نک منه، بهلن ژ نک وی یه ئوئی نهز هنارتیم.»^(۱۲۵) و ههر کهستی دثیت ب قیانا خودی بکهت دی زانیت کا فیرکرنا من ژ نک خودی یه، یان نهز ژ نک خو دناخقم.^(۱۲۶) ههر کهستی ژ نک خو باخثیت مهنزانهیی بو خو داخواز دکهت، بهلن ئوئی داخوازی یا مهنزانهیی بو وی بکهت ئوئی نهو هنارتی ئو یی راسته چو چهوتی د وی دا نین.^(۱۲۷) ما موسای دهستور نه دابوو ههوه؟ بهلن کەس ژ ههوه کار ب دهستوری ناکهت! بوچی هوبن بزاقا کوشتنا من دکهن؟»^(۱۲۸) ههمییا بهرسقا وی دا: «جنهنک یی د ته دا! کتی دثیت ته بکوژیت؟»^(۱۲۹) عیسای گوت: «من کاره کی ب تنی کر هوبن ههمی مهنده هوش بوون.»^(۱۳۰) موسای هوبن ب سنهت کرنی فرمان کریبون، و رامانا قتی چهندي نه ئهوه کو

سنت کرن بۆ موسای دزقریت، به لئی بۆ بابکالکا. ژهر
هندی هوین مروڅا ب خو روژا شه مبیی ژى سنت کهن.
هه کهر هوین روژا شه مبیی خه لکی سنت دکهن دا^(۲۳)
هوین دهستورئ موسای نه شکین، نه ری هوین دئ ل سهر
من توره بن چونکو من مروڅهک ب ته مامی ل روژا
شه مبیی ساخ کر؟^(۲۴) ل دویف تشتی دیار دادکرنی نه کهن،
به لئی دادکرنه کا راست بکهن.»

وی ده می هنده کا ژ خه لکی نور شه لیمئ گوتن:
«نه ری ما نه څه نه و نینه نه وی دځیان بکوژن؟»^(۲۵) نه ها نه و
یی ب ناشکرایى دناخځیت و کهس ری لی ناگریت. تو
بیژى سهر څکیت مه پشت راست بووینه کو نه و ب راستی
مه سیحه؟^(۲۶) به لئی نه څی نه م بنیاتى وی نیاسین، و
ده می مه سیح دئیت کهس نزایت دئ ژ کیڅه ئیت.»
عیسای دهنگئ خو بلند کر و نه و یی فیرکرنی دکوت^(۲۸)
د په رستگه هئ څه و گوت: «هوین من دنیاسن و هوین
دزان نه ز ژ کیری مه. و نه ز ژ نک خو نه هاتیمه به لئی نه وی
نه ز هنارتیم نه و یی راسته و هوین وی نانیاسن،
به لئی نه ز وی دنیاسم، چونکو نه ز ژ وی مه و نه وی^(۲۹)
نه ز یی هنارتیم.»^(۳۰) جوهییا بزاڅ کر کو وی دهسته سهر
کهن، به لئی کهسه کی دهستی خو در ژ نه کړی، چونکو
هیشتا ده می وی نه هاتبوو.^(۳۱) به لئی گه له کا ژ جه ماوهری

باوهری پی ئینا و گوتن: «نهری تو بیتری ده می مه سیح
 دئیت دی پتر نیشانا کهت ژ ئه ویت نهف زه لاهه دکهت؟»
 (۳۲) فهرسیسیا گوهر ل پست پستا جه ماوهری بوو نهوا ل
 سهر وی دهاته کرن. قیجا وان و سهروکیت قهشا هندهک
 زتره فان هنارتن دا وی بگرن. (۳۳) عیسیای گوته وان: «نهز
 دی دهه کی کیم مینه دگهل ههوه، پاشی دی زقرمه نک
 ئهوی نهز هنارتیم. (۳۴) هینگگی هوین دی ل من گهرین
 به لی هوین من نابین، و هوین نهشین بیتنه جهی نهز لی.»
 (۳۵) جوهییا پسار ژ ئیکودوو کرن: «وی ل بهره کیقه
 بجیت کو ئه نه بینن؟ نهری دی چسته باثرتیت یونانییا
 ئه ویت جوهی لی به لاقه بووین و یونانییا فیرکهت؟ (۳۶) و
 رامانا ناخفتنا وی چی یه ده می گوتی: هوین دی داخوازا
 من کهن و هوین من نابین، و هوین نهشین بیتنه جهی نهز
 لی؟»

(۳۷) ل رۆژا دوماهی ژ جهزنی و ئهوه مهزنترین رۆژیت
 وی یه، عیسا راوهستیا و ب هه می دهنگی خو گوت:
 «هه کهر ئیک تیهنی بوو بلا بیتنه نک من و قهخوت،
 (۳۸) ههروه کو پهرتوکی گوتی، هه کهستی باوهری ب من
 بینت دی روپاریت ئافا ژبانن ژناف هناقیت وی هورن.»
 (۳۹) عیسیای نهف چهنده ل سهر وی روحی گوت نهوا
 نه ویت باوهری پی ئینای دا وه رگرن، و روح هیشتا نه دابوو

چونکو عیسا نه هاتبوو مه زنکرن.

^(۴۰) ده می ناماده بوو یا نه ژ ناخفته گوه لی بووی
هنده کا ژ وانا گوت: «راست نهغه نهو پیغه مبه ره.» ^(۴۱) و
هنده کیت دی گوتن: «نهغه مه سیحه» به لی هنده کا ژ وانا
گوت: «نهری مه سیح دی ژ جه لیل ده رکه قیت؟» ^(۴۲) نهری
ما پهرتوکی نه گوتی به مه سیح دی ژ دوینده می داوودی
نیت، و ژ گوندی بیت له حم نهوی داوود لی؟» ^(۴۳) وه سا
ژهر وی، جوداهی یا بوچوونا ل ناژ به را جه ماوه ری دا
چیبوو. ^(۴۴) و هنده کا ژ وانا دقیا نهوی بگرن، به لی
که سه کی دهستی خو در ژ نه کری.

^(۴۵) و زیره ثانیت په رستگه می زقرینه نک فهرسییا و
سه روکیت قه شا، پسیرا وان کر: «هوه ژهر چ نهو
نه ئینا؟» ^(۴۶) به رسقا وان دا: «چو مروژ وه کو فی
زه لامی نه ناخفتینه.» ^(۴۷) فهرسییا لی قه گیترا: «نهری
هوبن ژی ب سهر دا چوبنه؟» ^(۴۸) نهری هوه دیت نیک ژ
سه روکا یان ژ فهرسییا باوه ری پی ئینا؟ ^(۴۹) به لی
خهلکی ده ستوری نزانن، دنه فرهت کرینه. ^(۵۰) به لی نیک
ژ وان، نهوی به ری هاتی به نک عیسا ی کو نیقودیموس بوو
^(۵۱) گوته وان: «نهری ده ستوری مه ری ددهت نیک ی داد
که ن بی ی کول پیتشیت گوه بده نه بهرگیری یا وی؟»
^(۵۲) نهوا به رسقا وی دا: «نهری توژی ژ جه لیلی؟»

مژکینیریا یو دهنای، پشکا هشتن (A)

په رتوکی بخوینه و ببینه: نابت پیغه مېه ر ژ جهلیل رابن!
(^{۵۲}) پاشی هر نیک چو مالا خو.

پشکا هشتن (A)

سرهاتیا رتکا دامانیس:

(^۱) بهلی عیسا چو چیا بی زهیتونی. (^۲) ول دهمن
نه لندی زغری په رستگه من، و گه لهک جه ماوهر ل دۆر خر
بوو، و روینشت و نهو فیرد کرن. (^۳) و ماموستایت
دهستوری و فدرسییا ژنکه ک ب دامانیسیی گرتبوو نینا
نک ول نیفا وان راوهستاند (^۴) و گوته وی: «ماموستا،
نهف ژنکه دهر مېرکه کی را رازای یا هاتی به گرتن. (^۵) و
موسای د دهستوری دا فرمان یا ل مه کری نهف ژنکیت
شان کارا دکن ب بهرده باران کرنی بیتنه کوشتن. توج
دپیری؟» (^۶) نهف پسپاره ژنی کردا وی تنگاف بکن و
هیجه ته کی پیدا کن وی بی تاوانبار بکن. بهلی وی خو
چه ماند و ب تبلا خول سر نهردی دنقیسی. (^۷) بهلی
وان هرر پسپار ژنی کره شه، قیجا خو راست کر و گوته وان:
«نهو که سی دناف هوه دا بی بی گوننه ه بت، بلال
به راهیتی بهر کی دانتی.» (^۸) جاره کا دی خو چه ماند ول
سر نهردی دنقیسی. (^۹) دهمن وان گوهر ل ثنی ناخفتنی

بووی، ئیک ل دویف ئیکی چۆن و بهراهی یا ههمیا
 رهسپی، و عیسا ب تنی ل ویری ما، و ژنک د جهی
 خودا یا راوهستای بوو.^(۱۱) خو راست کرو گوته وی:
 «ژنی، کانیته نهو؟ کهس ژ وان داد ل سهر ته نه کړ؟»
^(۱۲) بهرسف دا: «نه خیر نهز خودام.» گوته وی: «نهزی
 ژی ته داد ناکهم. ههړه و گونه ها نه که څه.»

عیسا روڼاهیا دونیاییه:

^(۱۳) جاره کا دی عیسا ی گازی وان کرو گوته: «نهز
 روڼاهیا دونیاییه. یی ل دویف من بیت ل تاربی
 ناچیت بهلئ دی روڼاهیا ژبانئ بووی بت.»
^(۱۴) فهرسییا نه رازیبونا خو دیار کرو گوته: «تو
 نوکه بو خو شه هده کی دده ی، و شه هده کی یا ته چینابت.»
^(۱۵) بهرسف دا: «ههړچنده نهز شه هده کی بو خو دده
 شه هده کی یا من راسته، چونکو نهز دزانم نهز ژ کیړی
 هاتیمه و دی چمه کیړی، بهلئ هوین نزانن کا نهز ژ کیړی
 هاتیمه و دی کیڅه چم.»^(۱۶) هوین ب چاڅی مروڅا دادکرنی
 دکهن، بهلئ نهز کهس دی داد ناکهم.^(۱۷) ههړ چنده من
 دادکرن کربا، دا یی راست بت، چونکو نهز ب تنی دادکرنی
 ناکهم، بهلئ نهز و باب نهوی نهز هنارتیم.^(۱۸) و یا
 نڅیسی یه د ده ستوری هه وه دا شه هده کی یا دوو شاهده یا

راسته. ^(۱۸) ئەز بو خو شه هده کیی ددهم و ئەو بابی ئەز
 هئارتیم ژێ شه هده کیی بو من دکەت. ^(۱۹) ژێ پرسین: «کا
 بابی تە؟» بەرسف دا: «هۆین من نانیاسن و بابی من ژێ
 نانیاسن. هەکەر هەو هەو ئەز نیاسیام دا بابی من ژێ
 نیاسن. ^(۲۰) عیسای ئەف ئاخفتنه ل نیزیکی سندوقا
 پیشکیشیا گۆت دەمی فیرکرنی ل پەرستگه هێ دکر و
 کەسی ئەو دەسته سەر نه کر، چونکو دەمی وی هیشتا
 نه هاتبوو.

^(۲۱) پاشی عیسای گۆته وان: «ئەز دێ چم و دێ ل
 دویف من گەرن، و دێ د گۆنه ها خودا مرن. هۆین نه شین
 بینه وی جهی ئەز لی. ^(۲۲) ئیججا جوهیا ژ ئیکودوو
 پرسى: «ئەری مەبهستا ئاخفتنا وی چی یه، «نه شین بینه
 وی جهی ئەز لی؟» ئەری دێ خو کوژت؟» ^(۲۳) ئەفه
 بەرسفا وی بوو: «هۆین ژ خواری نه، بەلی ئەزی ژ سه لالم.
 هۆین ژ قی دونیایی نه، بەلی ئەز نه. ^(۲۴) ژبه ر هندی من
 گۆته هەو: هۆین دێ د گۆنه هیت خودا مرن، چونکو
 هەکەر هەو باوهری نه ئینا کو ئەز ئەوم، دێ د گۆنه هیت
 خودا مرن. ^(۲۵) ژێ پرسین: «تو کی؟» عیسای بەرسف دا:
 «ئەز ئەو هەمی مە ئەفا من بو هەو هەر دگۆت. ^(۲۶) و من
 گەلەک تشتیت هەین بیژم و هەو پێ داد بکەم. بەلی
 ئەوی ئەز هئارتیم ئەو راستگۆیه، و ئەفا ئەز دبێژمه

دونیایی نه وه نه و ا من ژ وی گوډ لئ بووی.»^(۲۷) به لئ
نه و تن نه گه هشتن کو عیسای ب قئ ناخفتنی به حسا بابی
دکر.^(۲۸) ژ بهر هندئ عیسای گوته وان: «دهمئ هوین
کوپړی مړوڅ دهلویسن دئ زانن کو نه ز نه و، و نه ز چو
تشتا ژ نک خو ناکم، به لئ نه ز وی دبیرم نه و بابی نه ز
پئ فیړکریم.»^(۲۹) یئ نه ز هنارتیم یئ ل گهل من و نه ز
نه هیلایم ب تنئ، چونکو نه ز هر وی دکم یا نه و پئ
رازی دبیت.»^(۳۰) دهمئ عیسا ب قئ چهندي دناخفت
گهلکا باوهری پئ ئینا.

^(۳۱) گوته وان جوهی یت باوهری پئ ئینای: «هه کهر
هه وه خو د پهیځا من دا راگرت، هوین دئ ب راستی
شاگردیت من بن،»^(۳۲) و دئ راستیی زانن و دئ راستی
هه وه نازاد که ت.»^(۳۳) جوهییا به رسڅ دا: «نهم
دوینده هی ئیبراهیمی نه، و نهم چو جارا کویلیت که سی
نه بووین! تو چاوا دبیرمه مه: «هوین دئ نازاد بن؟»
^(۳۴) عیسای به رسڅا وان دا: «ب راستی ب راستی دبیرمه
هه وه: یئ گونه هی بکه ت دئ بته کویلئ گونه هی.»^(۳۵) و
کویل هه تاهه تایئ ل مالا خودانئ خو نامینت به لئ کوړ دئ
هه تاهه تایئ ل ویری مینت.^(۳۶) هه کهر کوړی هوین نازاد
کرن دئ ب راستی نازاد بن.^(۳۷) نه ز دزانم هوین دوینده هی
ئیبراهیمی نه، به لئ هوین ل دویڅ کوشتنا من دگه پیتن،

چونکو په‌ی‌شا من چو جه د دلّیت هه‌وه‌دا نینه. ^(۳۸) نه‌ز ب
وئ دناخقم نه‌قا من ل نک بابی دیتی، و هوین ب وئ
دکه‌ن نه‌قا هه‌وه ژ بابی خو گوډ لئ بووی.

^(۳۹) به‌رسف دان و گوټن: «بابی مه ئی‌براهیمی!»
عیسای گوټ: «هه‌که‌ر هوین کوپټ ئی‌براهیمی بان دا
کارټ ئی‌براهیمی که‌ن. ^(۴۰) به‌لئ هوین ل دویش کوشتنا
من دکه‌ریتن و نه‌ز مروقه‌کم ب وئ راستی‌یا من ژ خودئ
گوډ لئ بووی بو هه‌وه ناخفتم، و نه‌ف چه‌نده ئی‌براهیمی
نه‌کری‌یه. ^(۴۱) هوین کارټ بابی خو دکه‌ن!» گوټنه‌وی:
«نم ژ دامانیسیی نه‌بووینه! مه باب‌ه‌کی ب تنی یی هه‌ی،
نه‌و ژی خودئ یه.» ^(۴۲) عیسای گوټه‌وان: «دا چه‌ژ من
که‌ن هه‌که‌ر خودئ بابی هه‌وه‌با، چونکو نه‌ز یی ژ خودئ
ده‌رکه‌فتیم. و نه‌ز ژ نک خو نه‌هاتیمه، به‌لئ نه‌وی نه‌زی
هنارتیم. ^(۴۳) بوچی هوین د ناخفتنا من ناگه‌هن؟ چونکو
هوین نه‌شین گوډی خو بده‌نه په‌ی‌شا من. ^(۴۴) هوین کوپټ
بابی خو ئبلیسی‌نه، و هه‌وه دثیت ثیانیت بابی خو بکه‌ن،
چونکو نه‌و ل ده‌ستپټکی کوژه‌ک بوو، و ژ راستیی
ده‌رکه‌فتی‌یه چونکو ژ راستیی یی قالا‌یه. ده‌می نه‌و دره‌وا
دکه‌ت نه‌و جه‌هوه‌ری خو دیار دکه‌ت، چونکو نه‌و دره‌وینه و
بابی دره‌وی‌یه. ^(۴۵) به‌لئ چونکو نه‌ز راستیی دبټرم، هوین
ژ من باوه‌ر ناکه‌ن. ^(۴۶) کی ژ هه‌وه دشیت گوننه‌ه‌ه‌کی ل

سهر من دیار کهت؟ قیجا هه کهر نه ز راستیی دبیرتم، بوچی
هوین ژ من باوهر ناکهن؟^(۱۷۱) یی ژ خودی بت دی گوهی خو
دهته په یقا خودی. به لی هوین گوهداریی ناکن جونکو هوین
نه ژ خودی نه!

^(۱۸۱) جوهییا گوت: «ما هم راستیی نابیرتن ده می هم
دبیرنه ته تو سامیری و یی جنگرتی؟»^(۱۹۱) به رسقا وان
دا: «نه ز نه یی جنگرتی مه، به لی نه ز قه دری بابی خو دگرم
و هوین من کریت دکهن.^(۲۰۱) نه ز داخوازا مه زناهیی بو خو
ناکه م، لی ئیکتی دی یی هه ی بو من داخواز دکهت و نه و
دادوهره.^(۲۱۱) ب راستی ب راستی دبیرمه هه وه: یی گو
دهته په یقا من هه تاهه تای مرنی نابینت.»^(۲۲۱) جوهییا
گوتی: «نوکه هم پشت راست بووین کو تو یی جنگرتی.
ئیراهیم مر و پیغه مبه ر مرن، و تو دبیری: «یی ب په یقا
من بکهت تام ناکه ته مرنی.»^(۲۳۱) نه ری تو ژ بابی مه
ئیراهیمی مه زتری نه فی مری؟ خو پیغه مبه ر یی
مرین، تو خو چ دادنی؟»^(۲۴۱) عیسیای به رسقا دا: «هه کهر
نه ز خو مه زن بکه م، مه زناهی یا من چونینه. به لی بابی
منه یی من مه زن دکهت. و هوین دبیرتن: «نه و خودایی
مه یه.»^(۲۵۱) هوین وی نانیاسن، به لی نه ز وی دنیاسم.
به لی هه کهر من گوتبا نه ز وی نانیاسم دا نه ز ی وه کو
هه وه دره وین بم. به لی نه ز وی دنیاسم و ب په یقا وی

دکهم. ^(۵۶) بابی ههوه ئیبراهیم یی ئومیدهوار بوو روژا
من بینیت و دیت و که یفخوش بوو. ^(۵۷) جوهییا گوته
وی: «ژیی ته نه بوویه پینجی سال. ئه ری ته ئیبراهیم
دیتی یه؟» ^(۵۸) عیسای گوته وان: «ب راستی ب راستی
دبترمه ههوه: ئه ز هه بووم به ری ئیبراهیم ههبت.»
^(۵۹) جوهییا بهر هه لگرتن دا وی بهرده باران کهن، بهلنی
وی خوڤه شارت و ژ په رستگه هتی ده رکهفت.

پشکا نههن (۹)

ساخکرنا کۆره ی زکماک:

^(۱) ده می عیسا ب ری دچو، مروڤه کتی د زکماک دا کۆره
بووی دیت. ^(۲) ئینا شاگردیت وی ژنی پرسین: «ئه ی
رابی، کی یه گونه ه کری: ئه قی هه، یان دای و بابیت وی
هه تا کو ب کۆره یی ژ داییک بووی؟» ^(۳) عیسای به رسقا
وان دا: «نه ئه وه گونه ه کری، و نه دای و بابیت وی،
به لنی داکو کاریت خودی ل سه ر دیار بین. ^(۴) ل سه ر من
ئه وه ئه ز کاریت وی بکه م ئه وئ ئه ز هنارتیم هیتشا دونیا
روژه. دئی شه ق ئیت، و که سه ک نه شیت چو کارا تیتدا
بکه ت. ^(۵) هندی ئه ز ل دونیا یی ب، ئه ز رو ناهی یا
دونیا یی مه.» ^(۶) ئه ق چه نده گۆت و تف کره ناخی و

ههري يه ک ژئ چټکر، و پاشی دانا سهر چاځیت کورهی
 «^(۸) و گوتی: «ههړه و خول کانی یا سیلوم (نانکو هنارتی)
 بشو. «ئینا چو و خو شوست و هه گهړیا چا لئ درون.
 «^(۹) ئینا جیران و نټیزیکیت وی نه ویت نه و ددیتن خوازه کی
 دکر بسیار کرن: «ههړی ما نه هه نه و نینه نه وی رویدنست
 و خوازه کی دکر؟» «^(۱۰) ئینا هنده کا ژ وان گوت: «نه هه
 نه و» و هنده کا گوت: «نه، به لئ وه کو وی یه.» به لئ وی
 به رسف دا: «به لئ نه ز نه و!» «^(۱۱) ئینا گوتنی: «چاوا
 چاځیت ته ساخ بوون؟» «^(۱۲) به رسف دا: «نه و زه لامی
 ناځی وی عیسا ههري يه ک چټکر و ل چاځیت من دا، و
 گوته من: «ههړه کانی یا سیلوم و خو تیدا بشو.» ئینا نه ز
 چوم و من خو شوست و چاځیت من روون بوون!» «^(۱۳) ئینا
 بسیار ژئ کرن: «و نه و نوکه ل کیری یه؟» گوت: «نه ز
 نزام.»

«^(۱۴) ئینا نه و زه لامی ژ بهری هینگی کوره برنه دهڅ
 فهرسییا. «^(۱۵) و نه و روژا عیسا ی تیدا ههري چټکری و
 چاځیت کورهی ساخ کرین شه مبی بوو. «^(۱۶) و فهرسییا ژئ
 بسیار ژئ کر کا چاوا چاځیت وی ساخ بوون. نه وی
 به رسف دا: «ههري دانا سهر چاځیت من و من خو شوست
 و نه هه نه ز یی دینم!» «^(۱۷) ئینا هنده ک فهرسییا گوت:
 «نه هه مروقه نه ژ دهڅ خودی یه چونکو ده ستوری شه مبیی

دشکینیت. « بهلې هنده کا گوت: «دی چاوا زه لاهه کی
گونه هکار شیت فان نیشانا کهت؟» و دوو بهره کی که ته
دناث وان دا. ^(۷۷) و جاره کا دی پسیار ژ نه قی کوره کرن:
«تو دهراره ی وی چ دبیری، نه وی چاقیت ته ساخ کرین؟»
ئینا بهرسقا وان دا: «نهو پیغه مبه ره.»

^(۷۸) و جوهیا باوهر نه کر کو نه وی کوره بوو و پاشی
چاډ لی روڼ بوون. و گازی کر نه دای و بابیت وی ^(۷۹) و
پسیار ژئ کرن: «نهری نهغه نهو کوړی هه وهیه، نه وی
هویډ دبیرن ژ زکماک دا بوو یی کوره، پا چاوا نوکه
دبینیت؟» ^(۸۰) دای و بابیت وی بهرسف دان: «نهم
دزاین نهغه کوړی مهیه و کوره ژ دایک بوو، ^(۸۱) بهلې
نهم نزانین چاوا نوکه دبینیت، و نزانین کا کی چاقیت وی
ساخ کرینه. نهو یی مه زنه پسیار ژئ بکه، نهو ب خو
دی بهرسقا هه وه دت.» ^(۸۲) و دای و بابیت وی نهف
چهنده گوت چونکو ژ جوهیا دترسیان. چونکو جوهیا خو
کربونه ټیک هر ټیک دانی بکهت عیسا مه سیحه ژ
جقاتا کنیشتی دهریتخن. ^(۸۳) ژ بهر قی چهندي گوتن «نهو
یی مه زنه پسیار ژئ بکه.»

^(۸۴) و پاشی جاره کا دی فهرسییا گازی کره نه وی ژ
بهری هینگی کوره و گوتنتی: «خودی مه زن بکه. نهم
دزاین نهف زه لاهمی هه ننی یی گونه هکاره.» ^(۸۵) ئینا

به رسف دا: «نه زانم گونده هکاره یان نه. نه ز تشته کی ب تنی دزانم: نه ز یی کوره بووم و نوکه دبیم.»^(۲۶) ئینا جاره کسا دی پسار ژی کرن: «نه وی چ ل ته کر؟ چاوا چاښت ته ساخ کرن؟»^(۲۷) به رسفان وان دا: «من گوته هه وه و هه وه گو نه دا من. بوچی هه وه دښت جاره کسا دی گو له لی بن؟ نه ری ما هه وه دښت هوین ژی بینه شاگردیت وی؟»^(۲۸) ئینا چقین دانئ و گو تنئ: «تو شاگردی وی! به لی نه م شاگردیت موسای نه.»^(۲۹) نه م دزانین خودی ل گه ل موسای ناخفت به لی نه فی نه م زانین ژ کیشه هاتی به.»^(۳۰) ئینا زهلامی به رسفان وان دا: «نه څه تشته کی سهیره! هوین زانین ژ کیشه هاتی به و نه وی چاښت من ساخ کرن.»^(۳۱) نه م دزانین خودی گوته خو ناده ته گونده هکارا، به لی گوته خو دده ته وی یی ژ خودی ترس و ب ځیانا وی دکه ت.^(۳۲) و نه هاتی به گو له لی بوون ل هه می سه رده ما کو مروڅه کی چاښت کوره کی د زکماک دا ساخ کرین.^(۳۳) هه کهر نه و نه ژ خودی با نه وی نه دشیما چو بکه ت.»^(۳۴) ئینا لی کر نه هه وار: «تو ب هه می څه د گونده هی دا ژ داییک بووی، و تومه فیردکه ی؟» و پاشی ده رښخستنه ژ ده رڅه.

^(۳۵) و عیسای زانی یی ده رښخستین. ئینا چو نک و پسار ژی کر: «نه ری تو باوه ری ب کوری مروڅ

دئینی؟» ^(۳۶) «ئووی بهرسف دا: «ئەز خولام، ئەو کی یه دا
 ئەز باوهریی پی بینم؟» ^(۳۷) «ئینا عیسای گوتی: «ئووی
 ته دیتی و ئەووی ل گهل ته دئاخفت، ئەو ب خویه.»
^(۳۸) «ئینا گوت: «ئەز باوهریی دئینم، ئەی خودان،» و خو
 بوچه ماند. ^(۳۹) «ئینا عیسا گوت: «ئەز بو دادکرنی پی
 هاتمه ئی دونیایی داکو کۆره بیین و یت دبین کۆره
 بن.» ^(۴۰) و هندهک فهریسی یت ل گهل وی ئەو چهنده گوھ
 لی بوو و پسیار کر: «ئەری ما ئەم ژی دکۆرهینه؟»
^(۴۱) «ئینا عیسا بهرسفا وان دا: «ههکه رهوین کۆره بان،
 چوگوننه ها وه نه دبوو، بهلی هوین دبیرن «ئەم دبین،»
 قیجا گوننه ها ههوه دمینیت.»

پشکا دههین (۱۰)

عیسایه شقانی باش:

^(۱) «ب راستی ب راستی دبیرمه ههوه ئەووی نه د
 دهرگههی گوتی را بچیته ژۆری بهلی د ریکهکا دی را
 بچتی، دزه و جهردهیه. ^(۲) بهلی ئەووی د دهرگههی را
 دچیته ژۆر، ئەو شقانی بهرخانه. ^(۳) نوپه داری دهرگههی دی
 بووی قهکته، و بهرخ دی گوھی خو دهنه دهنگی وی، و
 دی گازی که ته بهرخیت خو، هه ر ئیکی ب ناقتی وی، و

دی به ته ژ دهرقهی گوځی. ^(۷۱) کهنگی ههمی ئینانه دهر دی
 کهځیته بهراهی و ان و نهو دی دهنه دویڅ چونکو نهو
 دهنکی وی دنیاسن. ^(۷۲) و نهو ل دویڅ بیانی ناچن، بهلی
 دی ژی رهځن چونکو نهو دهنکی بیانیسیا نانیاسن. «
^(۷۳) عیسیای نهڅ نمونه بو وان ئینا، بهلی نهو نارمانجا
 ناخفتنا وی تی نهگه هشتن. ^(۷۴) ژبه ر هندی گوته وان څه:
 «ب راستی ب راستی بو ههوه دبیرم: نهز دهرکه هی
 بهرخامه. ^(۷۵) ههمی نهو یت بهری من هاتین دز بوون، بهلی
 بهرخا گو نه دای. ^(۷۶) نهز دهری مه. ههر کهسی هاته دناڅ
 من دا دی قورتال بیت و دی ئیته ژور و دی دهرکه ځیت و
 دی کوژی بینیت. ^(۷۷) دز دئیت بهس دا بدزیت و څه کوځیت
 و ژناڅ ببهت. بهلی نهز یی هاتیم دا ژیان بو وان بیت و
 بو وان یا پر بیت. ^(۷۸) نهزم شقانی باش، و شقانی باش
 ژیان خو دهر بهرخی خودا ددهت. ^(۷۹) و پالا نه وهک
 شقانی یه، چونکو بهرخ نه سامانی وی نه. دهمی نهو
 گورگی دینیت یی دئیت، بهرخا دهیلیت دا خو قورتال
 کهت، ځیجا گورگ بهرخا دهره ځینیت و په لاته دکهت.
^(۸۰) نهو دهره ځیت چونکو نهو کریگری یه و پیته ی ب بهرخا
 ناکهت. ^(۸۱) نهز شقانی باشم، و نهز بهرخی خو دنیاسم،
 و بهرخی من ژی من دنیاسن، ^(۸۲) وهکو باب من
 دنیاسیت و نهز وی دنیاسم. و نهز ژیان خو دهر بهرخی

خودا دېم. ^(۱۶) و من هندهک بهرختیت دی یتت ههین نه ژ
 قی گۆقی نه، و دختیت نهز وان ژی بینمه نک خو، دا گوډ
 بدهنه دهنگی من و دی بنه نیک کهریی پیزی دگهل نیک
 شقانی. ^(۱۷) باب حمژ من دکهت چونکو نهز ژيانا خو
 گۆری دکم دا نهز قه گه پریم. ^(۱۸) کهس ژيانا من ژ من
 ناستینیت بهلی نهز ژ دهژ خو دکمه گۆری. من
 دهسته هلاتداری یا هدی نهز بکه مه گۆری و من
 دهسته هلاتداری یا هدی نهز قه گه پریم. نهژ فرمانه من یا
 ژ بابی خو وهرگرتی.»

^(۱۹) ب قی گۆتنی جارهکا دی دووبه ندانی کهفته دناث
 جوهیادا. ^(۲۰) و گه لهکا ژ وانا گۆتن: «جنه کی دناث وی دا
 و ژ بهر خو دناختیت. قیجا بزجی هوین گوډ ددهنه وی؟»
^(۲۱) و هنده کیت دی گۆتن: «نه قه نه ناخفتا نیکی به نه جنه
 دناث دا بیتن. نه ری نه جنه دشیت چاقتیت کۆرا ساخ
 کهت؟»

جوهی بزاختن دکمن عیسا ب دۆپینن:

^(۲۲) ل جهرنا نویکرنا په رستگه هی ل نور شه لیم کو
 زفتان بوو ^(۲۳) عیسا ل په رستگه هی ل هو لا سلیمانی ل
 سر لنگیت خو دگه ریا. ^(۲۴) جوهی ل دۆر کۆم بوون و گۆتنه
 وی: «هه تا کهنگی دی مه هیلای حیه تی ده رباره ی خو؟»

هه کهر راسته تو مه سیحی، بۆ مه ئاشکرا بیژه. «
 عیسای بهرسقا وان دا: «من گۆته هه وه، به لئی هوبن
 باوهر ناکهن. ئەو کاریت ئەز ب ناڤی بابی خو دکهم، ئەو
 بۆ من شه هده کیی ددهن،^(۲۶) به لئی هوبن باوهر ناکهن
 چونکو هوبن نه بهرخییت من. ^(۲۷) بهرخییت من گوهر ددهنه
 دهنگی من، و ئەز وان دنیا سم و ئەو ل دویش من دئین،
^(۲۸) و ئەز ژيانا ههروههر ددهمی و ههتا ههتایی ژناڤ ناچن
 و کهس ژ دهستی من ناستینیت. ^(۲۹) ئەو بابی ئەو داینه
 من، ئەو ژ هه میا مه زنتره، و کهس نه شیت تشته کی ژ
 دهستی بابی من بستی نیت. ^(۳۰) ئەز و باب ئیکین!

^(۳۱) جاره کا دی جوهییا بهر بلند کرن دا بهرده باران
 کهن. ^(۳۲) عیسای گۆته وان: «گه لهک کاریت باش من ژ
 دهڤ بابی خو نیشا هه وه دان، و ژ بهر نه گه را کیژ کاری ژ
 وان هوبن دی من بهرده باران کهن؟» ^(۳۳) بهرسقا وی
 دان: «ئهم ژ بهر کاریت باش ته بهرده باران ناکهین به لئی
 ژ بهر جڤینییت ته ییت ئیمان سزیی. چونکو تو خو دکهیه
 خودی، و تو مروڤی!» ^(۳۴) عیسای گۆته وان: «ئهری ما د
 دهستوری هه وه دا نه نڤیسییه: «من یی گۆتی هوبن
 خودانه»؟ [مژ ۱۶.۸۲] هه کهر دهستور بیژته ئه ویت په یفا
 خودی بۆ هاتی «خودانه» - و پهرتوک نائیته شکاندن -
^(۳۶) ئهری هوبن دبیزنه ئه وی بابی پیروژ کری و هنارتی بۆ

دونیایی: «تو جفینیت ئیمانسزیت ددهی،» چونکو من
گوت: ئەز کورێ خودی مه؟ ^(۳۷) ههکهڕ ئەز کاریت بابی خو
نهکهم هوبن ژ من باوهر نهکهن. ^(۳۸) بهلی ههکهڕ ئەز وه
بکهم، باوهر ژ وان کارا بکهن، ههکهڕ هوبن باوهر ژ من
نهکهن. وی دهمی هوبن دی زانن و دی بۆ ههوه دیار بیت
کو باب یی د من دا و ئەز یی د وی دا. ^(۳۹) جارهکا دی
دقیان وی بگرن بهلی ئەو ژ دهستیت وان قورتال بوو.

^(۴۰) و شهگهڕیا لایینی دی یی رویباری ئوردن، جهتی
یوحهنا ی بهری نوکه ژیراقرن لی دکر، و ل ویری ما.
^(۴۱) گهلهک هاتنه دهف و وان دگوت: «یوحهنا ی نیشانهکا
ب تنی نهکر، بهلی هههه تشتی وی گوتی دهبراره ی فی
زهلامی راست بوو.» ^(۴۲) و گهلهکا ل ویری باوهری پی ئینا.

پشکا یازدن (۱۱)

هرنا لهعازهری:

^(۱) مژۆشهک نه ساخ بوو ناشی وی لهعازهر بوو، ئەو ژ
بیت عهنا بوو گوندی مهريهمی و مهرتایا خویشکا وی.
^(۲) و ئەف مهريهمه ئەو بوو ئەفا ب گولاقتی پیت عيسای
روونکرین و ب پرچا خو پاقر کرین و لهعازهر برایی وی
بوو. ^(۳) ههردوو خویشکا هنارته دویف عيسای و گوتنی:

«خودان، نهوی تو حمدی دکهی یی نه ساخه.»^(۱۱) دهمنی گوھ
 ل ثی چهندي بووی گوت: «نهف نه ساخی به ب مرنی ب
 دوماهیك نائیت، بهلئ دئ بته مه زناهی بو خودی و
 مه زناهی بو کوری خودی ب ری یا وی.»^(۱۲) و عیسای ژی
 حمد مەرتای و خویشکا وی و له عازهری دکر.^(۱۳) نه و دوو
 روژیت دی ژی ل جهن خوما یشتی ب نه ساخی یا
 له عازهری زانی.^(۱۴) پشتی هینگکی گوته شاگردیت خو:
 «دا بزقرینه ده قهرا یه هودی.»^(۱۵) شاگردا گوتی: «رابی،
 دئ زقریه یه هودی و بهری ده مکی کورت جوھیا دقیا ته
 بهرده باران بکهن؟»^(۱۶) عیسای بهرسف دا: «ما روژ نه
 دوازه ده مژمیرن؟ قیجا نه ثی ب روژی بگهریت
 ناهلنگفت، چونکو روژناهی یا ثی دونیاسیت دهنیت.
^(۱۷) بهلئ نهوی ب شه ثی بگهریت دی هلنگفت، چونکو
 روژناهی تیدا نینه.»^(۱۸) یاشی عیسای گوت: «له عازهر
 خوشتقی یی مه یی نفستی، بهلئ نهز دی چم دا وی
 راکهم.»^(۱۹) شاگردا گوتی: «نهی خودان، هه کهر نه و
 نفستیت، دی جاک بته قه.»^(۲۰) و مه بهستا عیسای مرنا
 له عازهری بوو، بهلئ شاگردا هزر دکر کوی نفستی به.
^(۲۱) یشتی هینگکی گوته وان: «له عازهر یی مری،»^(۲۲) و
 ژبه ر هه وه نهزی دلخوشم چونکو نه زل ویری نه بووم، دا
 هوین باوه ری بیئ. دا بجینه نک!»^(۲۳) توما نهوی

دگوتنی دیدیوس گوته شاگردیت دی: «بلا نهم ژی بچین دا
ل گهل وی بمرین.»

عیسا دئیتته تازی یا خویشکیت له عازهری:

«^(۱۷) و دهمنی عیسا گه هشتی به بیت عه نیا نه و چار روژ
بوو له عازهر هاتی به قه شارتن. ^(۱۸) و بیت عه نیا دۆروبهری
سی کیلومه تراژ نورشه لیمی یا دوبر بوو. ^(۱۹) و گه لهک
جوهی هاتبوونه تازی یا مەرتای و خویشکا وی. ^(۲۰) دهمنی
مهرتای زانی کو عیسا یی هاتی، چۆ پیشه وازی یا وی،
به لی مه ریم ل مال ما. ^(۲۱) و مهرتای گوته عیسا:
«نه ی خودان، هه کهر تول قییری بای برایی من نه دمر.
^(۲۲) و نوکه ژی نهزا پشت راستم هه رچ تشتی توژ خودی
داخواز بکه ی دی ده ته ته. ^(۲۳) عیسا به رسف دا: «دی
برایی ته رابت. ^(۲۴) مهرتای گوتی: «نه ز دزانم نه و دی
ل رابوونی روژا دوماهی رابت. ^(۲۵) عیسا گوته وی:
«نه زم رابوون و ژیان. یی باوه ریی ب من بینت، هه کهر مر
ژی دی ساخ بیته قه. ^(۲۶) و یی ساخ بت و باوه ریی ب من
بینت نامرت هه تا هه تای. نه ری تو باوه ریی ب قی
دینی؟ ^(۲۷) به رسفا وی دا: «به لی نه ی خودان، من
باوه ری یا نینای کو تو مه سیحی کو ری خودی یی نه قی
هاتی به قی دونیایی.»

^(۲۸) پستی ئەقە گۆتی، چۆگازی مەریەما خویشکا
خۆکر و ب دزی قە گۆتی: «مامۆستای ل قییری، و یی
داخوازا تە دکەت.» ^(۲۹) دەمی ئەقە گوھ لئ بووی راست
رابوو قە و ب لەز چۆنک عیسای. ^(۳۰) و هیشتا ئەو نە
گەهشتیوو گوندی بەلئ ل وی جەهی بوو ئەوی مەرتا لئ
دیتی. ^(۳۱) دەمی ئەو جوهی ییت هاتینه تازی یا وان ئەو
دیتی رابوویە قە و ب لەز دەرکەفتی، ل دویق چۆن چونکو
وان هزر کر دئ چیتە نک گۆری کەتە گری. ^(۳۲) و دەمی
مەریەم گەهشتیە وی جەهی عیسا لئ دیتی خۆ هاقیتە بەر
پیتیا و گۆتی: «ئەی خودان، هەکەر تول قییری بای برایی
من نەدمر.» ^(۳۳) دەمی عیسای ئەو دیتی یا دکەتە گری و
جوهی یت دگەل ژێ دکرنه گری ب دلەکی کزری ئەرزنگ
راهیلان. ^(۳۴) پسار کر: «هەوە ل کیری قەشارتی یە؟»
بەرسف دا: «وەرە ئەی خودان و بنیره.» ^(۳۵) و عیسای کرە
گری. ^(۳۶) قیجا جوهیا گۆتە ئیکودوو: «بنیرن چەند
حەزێ دکر.» ^(۳۷) بەلئ هەندەکا پسار کر: «ئەری ما ئەقئ
چاقیت کۆرە ی ساخ کرین نەدشیا لەعازەری ژێ ژ مرنئ
بپارێرت؟»

عیسا لەعازەری ژ مرنئ رادکەت:

^(۳۸) قیجا جارەکا دی عیسای ئەرزنگ راهیلان. و

نیز یکی گۆری بوو، و ئەو ژێ شکەفتەک بوو، بەرەک ل
سەر دەرگەهێ وی بوو. ^(۴۹) گۆت: «بەری راکەن!» مەرتایا
خویشکا مری گۆت: «ئەو خودان، ئەقە چار روژە ئەو د
قێری دا. نۆکە گەنی بوویە.» ^(۵۰) عیساى گۆت: «ما من
نەگۆتە تە: هەکەر تە باوەری ئینا دێ مەزناهی یا خودێ
بینی؟» ^(۵۱) قیججا بەر راکر. و عیساى چاقیت خو بەرهف
عەسمانا بلند کرن و گۆت: «ئەو باب، ئەز سوپاسی یا تە
دکەم چونکو تە گوھ ل من بوو. ^(۵۲) و من دزانی تو هەردەم
گوھ ددەیه داخوازیت من، بەلێ من ئەقە گۆت ژبەر ئەقیت
رەخ و دۆریت من دا باوەریی بین کو تە ئەزێ ھنارتیم.»
^(۵۳) پاشی ب دەنگەکنی بلند گازی کر: «ئەو لەعازەر،
دەرکەقە!» ^(۵۴) و مری دەرکەفت و کفن ل دەست و پیت وی
د پیتچای بوون و دەر سوک ل سەری وی بوو. عیساى گۆتە
ئەقیت ل دەوریت وی: «قەکەن و بهیتلن بچت.»

پیلان ژ بو کوشتنا عیساى:

^(۵۵) و گەلەک جوھى ییت ھاتینە تازی یا مەریەمى
باوەری پێ ئینا دەمى وان ئەو کارى کرى دیتی.
^(۵۶) بەلێ ھندەک ژ وان چۆنە نک فەریسیا ئەو کاریت
عیساى کرین گۆتنی. ^(۵۷) قیججا سەرۆکییت قەشا و
فەریسیا جقاتەک گریدا و گۆتن: «ئەم چ بکەین؟ ئەف

زه لاهمه یی گه لهک نیشانا دکهت. ^(۸۸) و هه کهر مه هتلا
وهسا دی هه می باوه ری پئی نیخن دی رۆمانی نیین و
نه ته وی مه ویران کهن. ^(۸۹) «تیک ژ وان، نه وی قیافا
بوو سه رۆکی قهشا ل وی سالی گوت: «هون چو نزانن.
^(۹۰) ما هون نه ل وی هزرتنه کو مروقهک ب تنی د
پتخه مه تی ملله تی دا بمرت چیتره ژ کو مللهت هه می هلاک
بت؟» ^(۹۱) و قیافای نهف ناخفته نه نک خو نه کر، به لی
چونکو نه ل وی سالی سه رۆکی قهشا بوو پیشبینی کر کو
عیسا دی ل پتخه مه تی ملله تی مرت، ^(۹۲) و نه ب تنی
پتخه مه تی ملله تی به لی دا بچوکییت خودی کوم کهت و
بکه ته تیک نه فیته بژاله. ^(۹۳) ژ وی رۆژی و هره جوهییا
شیرا خو کر دا عیسای بکوژن. ^(۹۴) تیدی عیسا ب
ناشکرای دناڤ وان دا نه دگه ریا، به لی چو باره پیره کی
دگوتنی نه فرایم، دکه فته نیتزیک بیابانی، و دگه ل
شاگردیت خول ویری ما.

^(۹۵) و جهژنا ده ریا بونا جوهییا نیتزیک بیوو، و گه لهک
ژ گوندا هاتنه ئورشه لیم ژ بهری جهژنی دا خو تافیر
بکهن. ^(۹۶) و ل عیسای دگه ریا، و ده می نه ل
په رستگه هی ل نیکودوو راست دیوون پسار دکر: «هون
چ دبیرن، چیدبیت نه نیته جهژنی؟» ^(۹۷) سه رۆکی قهشا

و فهریسیا بریاره ک دهرتخستبوو ههر کهسه کتی عیسیای
ببینت بلا بیثرت دا وی دهسته سهر بکهن.

پشکا دوازدین (۱۲)

عیسای بیت عمنیا دئیتنه روونکرن:

«^(۱) ژ بهری جمرنا دهریازبوونی ب شهش روژا عیسیا
هاته بیت عمنیا، باژیری له عازهری نهوی ژناڤ مرییا
راکری یه څه. ^(۲) بۆ وی سفره کا شیفتی هاته دانان، و
مه رتایی دهست ب خزمه تی کر، و له عازهر نیک ژ پالدایا
بوو ل گهل وی. ^(۳) و مهربه منی منهک (نانکو نیک ژ سنی
چاریکتیت لیتری) ژ گولاڅا نار دینا خومالی یا بها گران
هه لگرت و پیت عیسیای پی روونکرن و ب پرچا خو زوها
کرن، و مال تژی بیتنه خوش بوو. ^(۴) نیککی ژ شاگردا
گوت، نهو ژ یه هودایی نه سخه ریوتی بوو، نهوی دا
بیته ختی ل عیسیای کهت: ^(۵) «بوچی نهڤ گولاڅه نه هاته
فروتن ب سنی سهد دینارال سهر همژارا بیتنه به لافه کرن؟»
^(۶) و نهڅه نه گوت کو نهوی دلوفان بوو ل سهر همژارا به لنی
چونکو نهو دز بوو. نهو خه زنه دار بوو و نهوا کر نه تیدا
ددزی. ^(۷) عیسیای به رسقا وی دا: «بهیله: نهوی نهڤ
گولاڅه یا ل دهڤ خو راکری بۆ روژا څه شارتنه من.

^(۸۱) چونکو ههژار له هه می دهمال دهف ههوه هه نه، به لی نهز هه ر له دهف ههوه نابم.»

^(۸۲) و گه لهک ژ جو هییا زانی نهو یی له ویری، فیجا هاتن نه بهس دا عیسا ب تنی بین به لکو دا له عازهری ژناف مریبا راگری ژی بین. ^(۸۳) سه رو کیت قهشا بریار دا له عازهری ژی بکوژن، ^(۸۴) چونکو گه لهک ژ جو هییا ژ بهر وی نهو دهیلان و باوهری ب عیسا دینا.

عیسا ب سمرکهفتن دچینه نور شلیم:

^(۸۵) و له رۆژا پاشتر، نهو جه ماوهری زۆر هاتی به جهژنی گو له لی بوو کو عیسا دی ئیته نور شلیم. ^(۸۶) نهوان چقیته دار قه سپی هه لگرتن و ده رکهفته پی شه وازی یا وی و کر نه هه وار: «ئوسه نا! پیروژ بیت نهو ی ب نا قی خودانی هاتی» ^(۸۷) نهو پاشای ئیسرائیلی یه! ^(۸۸) عیسا ی جان هه رهک دیت و لی سیار بوو، ههروه کو هاتی به نفیسین: ^(۸۹) «ئه ی کچا سه هیون نه تر سه، پاشایی نه یی به رهف قه قه دئیت له جان هه رهکی سیاره.» ^(۹۰) و شاگردیت عیسا ی له پیشی نه زانین کو نه قه ته مامه تی یا پیغه مبه راتی یه، به لی ده می عیسا هاتی به مه ز کرن، هاته بیرا وان کو په رتوکی نهف تشته یی له سر گو تی و وان ژ بهر وی نهف تشته کر. ^(۹۱) نهو کو ما له گه ل

وی ده مټ گازی له عازهری کر ژ گوری و ژناډ مریا
راکری، شه ده کی بو وی ب وی چندی ددا.^(۱۸) و ژهر
وی چندی کوم ده رکه فتن بو پیشه وازی یا وی، چونکو وان
گوډ لی بوو کو وی نهو نیشان یا کری.^(۱۹) ئینا
فهرسیا گوته ئیکودوو: «هه وه دیت چاوا چومفا نه
که هشته هه وه؟ نه ها نه شه هه می دونیا ب دویف وی
که ت!»

عیسا خیتزانکیښ ب مرنا خو دکمت:

و ژناډ بهرا وان نه ویت هاتینه نور شه لیم بو^(۲۰)
پهرستنې د جهرنې دا هندهک یونانی بوون.^(۲۱) ئینا چونه
دهډ فیلیپسی، و نهو ژ بیت سیدایه ل ده ډهرا جلیل، و
گوته: «نه ز خولام، مه دقیت نه م عیسای بینین.»
^(۲۲) ئیجا فیلیپس هات و گوته نه ندر اوسی، پاشی پیکفه
چون و گوته عیسای.^(۲۳) عیسای گوته وانا: «ده مر مټرا
مه زکرنا کورې مروډ یا نتریک بووی.^(۲۴) ب راستی ب
راستی نه ز دبترمه هه وه کو دندکا گه می دی یا ب تنې بیت
هه کهر نه که فته نه ردی و بمریت، به لی هه کهر مر، دی
که له ک دندکا ده ت.^(۲۵) هه چیی خوب ژيانا خوځه بگریت،
دی ژ ده ست چیت، و هه کهر جهړئ نه که ت ل قی دونیا یی،
دی بو ژيانا هر و هر هه لگریت.^(۲۶) هه چیی خرمه تا من

بکەت بلال دویڤ من بیت، و جهتی ئەز لی دئی خولامی
من ژی لی بیت. و هەر کەسەکتی خزەمەتا من بکەت دئی
بابی من ریزا وی گریت.

نۆکه^(۲۷) مەعدی من بی تیک چۆی یه. ڤیجا ئەز چ
بیرم؟ «ئە ی باب، من ژ وی دەمرمیری قورتال کە؟» نه!
ژبەر ڤی دەمرمیری ئەز بی هاتیم.^(۲۸) ئە ی باب، ناڤی خو
مەزن بکە!» پاشی دەنگەک ژ ئەسمانا بەرسف دا: «من
بی مەزن کسری و دئی مەزن کەم ژی.»^(۲۹) هەندەک
نامادەبوویا ئەوێت دەنگ گوھ لی بروی گۆتن: «ئەڤه
دەنگی بریسی یه!» بەلی هەندەکیت دی گۆتن: «فریشتەکتی
ل گەل ناخفتی.»^(۳۰) عیسا ی بەرسف دا: «ئەڤ دەنگە نه
ژبەر من بوو بەلی ژبەر هەو هەو بوو.»^(۳۱) نۆکه دەمی
دادکرنی یه ل سەر دونیایی، نۆکه دئی میری ڤی دونیایی
ئیتە دەریخسان بو ژ دەرڤه.^(۳۲) بەلی دەمی ئەز ژ نەردی
دئیمە بلند کرن دئی هەمی مروڤا د گەل خو راکیشم.
«ئەڤه گۆت نیشانا وی رەنگی مرنی ئەوا دئی پی
مریت.»^(۳۳) ڤیجا نامادەبوویا گۆتن: «دەستوری یا نیشا
مە دای کو مەسیح دئی مینتە ساخ هەتا هەتایی، پا چاوا تو
دبیری کو کورپی مروڤ پیتڤی یه بیتە هەلایستان؟ ئەو کی
یه کورپی مروڤ؟»^(۳۴) عیسا ی گۆتە وان: «روناهی دئی ل
گەل هەو مینیت بو دەمەکتی کورت. ڤیجا هەتا هەو

رؤناهی ههیه دبهردهوام بن ل سهر چؤنا خو، نه کو تاری ب
سهر ههوه دا بیت. ئەوی ل تارینی دجیت نزانیت دی کیه
جیت. ^(۳۶) ههتا ههوه رؤناهی ههیه باوهریی ب رؤناهی
بین دا بین کورپت رؤناهی. و پشتی عیسای ئەف
چهنده گۆتی چۆ و خوژ وان قشارت.

بهردهواسیا جوهییا ل سهر بن باوهرییا وان:

^(۳۷) و ل گهل هندئ کوی گهلک نیشان ل بهرامبهری
وان کرن، باوهری ب وی نهئینا، ^(۳۸) داکو گۆتنا ئەشعیا
پتغه مبهری تهمام بیت: « ئەی خودان کئ باوهری ب ئاخفتنا
مه ئینا؟ و بۆ کئ دهستئ خودانی دیار بوو؟ » ^(نهمب ۱۰:۳۲)
^(۳۹) ئەو نهشیان باوهریی بین، چونکو ئەشعیای ههروهسا
گۆت: ^(۴۰) « چاقیت وان کۆره کرن و دلێت وان روق کرن، دا
رؤناهی ب چاقیت خو نهبین و ب دلێت خو تئ نهگهن و
پهشیمان بن دا وان ساخ کهم. » ^(نهمب ۱۰:۶)
^(۴۱) ئەشعیای ئەف چهنده گۆت دهمن مهزناهی یا خودانی
دیتی و ل سهر ئاخفت. ^(۴۲) و ل گهل هندئ گهلک ژ
سهرۆکیت جوهییا ژی باوهری ب عیسای ئینا، بیی کو
باوهری یا خو دیار بکهن، داکوژ جقاتا کنیشتی نهئینه
دهریخستن. ^(۴۳) چونکو مهزناهی یا ژ مروفا دتیت ب سهر
وی دئیخن ئەوا ژ دهف خودی دتیت.

عیسا بن باوهره هشدار بکوت:

«عیسای ب ده‌نگه‌کنی بلند گوت: «هه‌ر که‌ستی
 باوهری ب من بینیت، نه‌و باوهری ب من نائینیت ب
 تنی به‌لی ب وی ژی نه‌وی نه‌ز هنارتیم.^(۶۵) و هه‌چی نه‌ز
 دیتیم، نه‌وی دبینیت یی نه‌ز هنارتیم.^(۶۶) نه‌زم رو‌ناهی یا
 هاتی‌یه دونیایی، دا‌کو هه‌چی باوهری ب من بینیت د
 تاری دا نه‌مینیت.^(۶۷) و هه‌که‌ر ئیکی گو‌ل گو‌تا من بوو
 و کار پی نه‌کر، نه‌ز وی داد نا‌کم، چون‌کو نه‌ز نه‌هاتیمه‌ دا
 داد‌کرنی ل سهر دونیایی ب‌کم، به‌لی دا دونیایی قورتال
 کم.^(۶۸) نه‌و که‌ستی نه‌ز نه‌فیم و گو‌تا من نه‌وه‌رگرت،
 نه‌وی ئیک یی هه‌ی وی داد ب‌کوت: نه‌و په‌شا من گو‌تی،
 نه‌و دی داد‌کرنی ل سهر که‌تن ل روژا دوماهیی.
^(۶۹) چون‌کو من چوژ ده‌ف خو نه‌ گو‌تی‌یه، به‌لی نه‌و بابی
 نه‌ز هنارتیم نه‌زی فه‌رمان کریم کا چ بیژم.^(۷۰) و نه‌ز دزانم
 کو فه‌رمانا وی ژبانا هه‌روه‌ره. قیجا نه‌و ناخفتنا نه‌ز
 دبیرم، نه‌ز وه‌سا دبیرم هه‌روه‌کو بابی گو‌تی‌یه من.»

پشکا سیزدین (۱۳)

عیسا پیټ شاگردا دشوت:

«^(۱) ژ بهری جهژنا دهر بازوونئ، عیسای دزانی کو ده من وی هات دا ژ څی دونیایی بار کت و بچیته دهف بابی. هکهر وی حمژ تاییه تمه ندیت خو پیټ ل دونیایی کریت، ئیدی بی قه دهر حمژ وان دکت.» ^(۲) و ده من شیڅی، ئیلیسی کربو د دلی یه هودا بی کورئ شه معونئ نه سخه ربوتی داکو بیبه ختی ل عیسای بکت. ^(۳) و عیسای دزانی کو بابی هه می تشت پیټ کرینه د ده ستیت وی دا و نهو یی ژ خودی دهر کف تی و بو خودی دی څه گه ریته څه. ^(۴) ژ سر میزا شیڅی رابو، و کورکی خو ژ بهر خو کر و ده ستماله ک ل ناڅته نگا خو شداند، ^(۵) پاشی ئاف کره ئامانه کی بو شوشتنی، و ده ست پیټ کر پیټ شاگردا شوشتن و ب وی ده ستمالا ل ناڅته نگا خو شداندی زوها کرن. ^(۶) ده من گه هشتی یه شه معونئ په تروسی، گوټی: «نه ی خودان، تو پیټ من دشوی؟» ^(۷) عیسای به رسفا وی دا: «نهو کاری نه ز دکم تو نوکه تی ناگه هی، به لی پاشی دی تیگه هی.» ^(۸) به لی په تروس رشت بوو و گوټ: «نه، توقه ت پیټ من ناشوی!» عیسای به رسفا وی دا: «هکهر نه ز ته نه شوم ته چو به هر

ل گهل من نابیت! ^(۱۱) شه معون په تروسی گوته وی: «نه ی
خودان، نه پیټ من ب تنی، بهلی دهست و سهری من
ژی! ^(۱۲) عیسای گوت: «هر که سی خو شوشتی
همی یی پاقر بووی، بهس پیټقی یه پیټ خو بشوت. و
هوین پاقرن، بهلی نه هوین همی.» ^(۱۳) عیسای دزانی
کی دی بیټه ختی لک کت، و ژبه ر هندی گوت: «نه هوین
همی دپاقرن.» ^(۱۴) و ده می ژ شوشتنا پیټ وان ب
دوماهی هاتی، کورکی خو کره بهر خو و زفری جهی خو، و
پسیار ژ وان کر: «هوین تنی گه هشتن من چ بو هوه کر؟
^(۱۵) هوین دیترنه من ماموستا و خودان، هوه راست
گوت، نه ز ژ وده سامه. ^(۱۶) هه کر نه ز خودان و ماموستا
بم، و من پیټ هوه شوشتن، ل سهر هوه یه ژی هر نیک
ژ هوه پیټ یی دی بشوت. ^(۱۷) من بو هوه نمونه ک ئینا دا
هوین وه بکه و هکو من ل هوه کری. ^(۱۸) ب راستی ب
راستی نه ز بو هوه دیترم: کویله ژ خودانی خو نه مه زتره،
و چو هنارتی مه زتر نینه ژ نه وی نه و هنارتی. ^(۱۹) هه کر
هوه نه ف چنده زانیټ، ختیکیټ هوه هه کر هوه کار
پی کریت. ^(۲۰) و نه ز قی نابیتم ده باره ی هوه همییا،
نه ز دنیاسم نه ویټ من هه لبرارتین. بهلی دقیت پرتوک ب
جه پیټ ده می دیترت: نه وی ژ نانن من خواری، په حنییا
خو ل من راکر. ^(۲۱) ^(۲۲) و نه ز دی بیترمه هوه دی چ

روی ددهت، بهری رویدانا وی، داکو ددهمی روی ددهت
هینگی هوبن دی باور کهن کو نهز نهوم.^(۲۰) ب راستی ب
راستی نهز دبیرمه ههوه، ههه کسهی قانیل بیت ب وی
نهوی نهز دهنیرم ب من قانیل دبیت، و ههچی ب من
قانیل بیت، ب نهوی نهز هنارتیم.»

عیسا پیشینیا سپارتنا خو دکهت:

^(۲۱) ددهمی عیسای نهف چهنده گوتی نهو تنگاف بوو و
شهدهکی دا و گوت: «ب راستی ب راستی نهز بو ههوه
دبیرم: نیک ژ ههوه دی بیتبهختی ل من کهت!»^(۲۲) و
شاگرد گوهشین و بهری خو دانه نیکودوو و نهوان نهذرانی
بهحسا کت دکهت.^(۲۳) و نهو شاگردی عیسای ههژی ذکر
پالا خو دا بوو سینگتی وی.^(۲۴) شهمعون پهتروسی
نیشانک داین کو پسار کهت نهو بهحسا کت دکهت.
^(۲۵) خو خارکره سر سینگتی عیسای و پسار ژتی کر: «نهو
کی یه، نهی خودان؟»^(۲۶) عیسای بهرسف دا: «نهو نهوه
نهوی نهز پاریتی ته دهلینم و ددهمی.» پاشی پاری تی
ههلاند و دا یههودایت کوری شهمعونی نهسخه ربوتی.
^(۲۷) پشتی پاری، نبلیس چو دناث وی دا و عیسای گوته
وی: «ب لهز وی بکه نهوا ته دثیا بکهی!»^(۲۸) و کس ژ
جفاتتی تی نهگه هشت ژ بهر چ نهف چهنده گوته وی،

^(۲۹) به لئی هندهک ژ وان هزر کر نهو قهرمانا وی دکهت کو
پیتقی تیت وان ییت جهژنی بکرت یان هندهک پارا بده ته
ههژارا، چونکو نهو دهستخزنه دار بوو. ^(۳۰) و چاوا یه هودای
پاری وهگرته و کریه دهقی خودا ده رکهفت. و نهو دهم
شف بوو.

شیره تا نوی:

^(۳۱) ده می یه هودا ده رکهفتی عیسای گوت: «نوکه کورئ
مروژ مهزن بوو و خودی ژی دناڤ وی دا مهزن بوو، ^(۳۲) و
هه کهر خودی دناڤ دا مهزن بوو، نهو دی وی دناڤ خودا
مهزن کهت، و دی ب لهز مهزن کهت. ^(۳۳) نهی بچوبکیت
من، نهز دی دهمه کئی کورت ل گهل هه وه مینم، و پاشی دی
من داخواز کهن به لئی دی وی بیژمه هه وه نهوا من ژ بهری
هینگی گوتی یه جوهییا: هوبن نهشتین بیته وی جهی نهز
دچمی. ^(۳۴) نهز دی شیره ته کا نوی ل هه وه کهم: ههژ
ئیکودوو بکهن، ههروه کو من ههژ هه وه کری، دقتیت هوبن
ههژ ئیکودوو بکهن. ^(۳۵) و ب قتی چهن دی خه لک هه می دی
زائن هوبن شاگردیت من: هه کهر هوبن ههژ ئیکودوو
بکهن.»

عیسا دزانیت کو پتروس دین وی نصیاس کھت:

٣٦ «ئینا شه معون پتروسی گوتی: «نه‌ی خودان دی کیشه چی؟» عیسای به‌رسف دا: «نوکه تو نه‌شیتی بیتیه وی جهی نه‌ز دچمی به‌لی تو دی پاشی ل دویف من نیی.»

٣٧ پتروسی گوتی: «نه‌ی خودان، بۆچی نه‌ز نه‌شیم نوکه ل دویف ته‌ بیم؟ نه‌ز دی ژيانا خو‌گوری ته‌ که‌م.»

٣٨ عیسای به‌رسف دا: «نه‌ری تو دی ژيانا خو‌گوری من که‌ی؟ ب راستی ب راستی دی‌ترمه‌ ته‌: ژ به‌ری دیکل بانگ بده‌ت تو دی سی جارا من نه‌نیاس که‌ی.»

پشکا چاردین (۱۴)

ریک و راستی و ژیان:

١١ «دلیت هه‌وه‌ بلا تیک نه‌چن: هوین باوه‌ریی ب خودی دینن، باوه‌ریی ب من ژی بین. ١٢ د مالا بابی من دا گه‌له‌ک مه‌زه‌لیت هه‌ین، هه‌که‌ر وه‌سا نه‌با نه‌ز دا بی‌ترمه‌ هه‌وه‌! نه‌ز دی چم دا بۆ هه‌وه‌ جهه‌کی ناماده‌ بکه‌م. ١٣ و پشتی نه‌ز دچم و بۆ هه‌وه‌ جهی ته‌رخان دکهم دی زفرم و هه‌وه‌ بۆ خو‌به‌م دا ل وی جهی بن نه‌وی نه‌ز لی. ١٤ هوین دزانن نه‌ز دی کیشه‌ چم، و هوین ریکی دزانن.»

^(۱۵) «ئینا تومای گوت: «نه‌ی خودان، نه‌م نزانین دئی تو کیسه چی، پا دئی چاوا ریکتی زانین؟» ^(۱۶) «ئینا عیسای بهرسف دا: «نه‌زم ریک و راستی و ژبان. کهس ناگه‌ته بابی هه‌کمر ب من نه‌بیت. ^(۱۷) هه‌کمر هه‌وه نه‌ز نیاسییم، هه‌وه بابی من ژمی یی نیاسه. و ژ قی گاقی پیدا هوین دنیاسن و هه‌وه یی دیتی.» ^(۱۸) «ئینا فیلیپسی گوتی: «نه‌ی خودان، بابی نیشا مه‌ بده و نه‌و به‌سی مه‌یه.» ^(۱۹) «ئینا عیسای بهرسفا وی دا: «نه‌ف ده‌می دریژ بوری و نه‌ز یی ل گهل هه‌وه و هیشتا ته‌ نه‌ز نه‌نیاسیمه، نه‌ی فیلیپس؟ نه‌وی نه‌ز دیتیم باب ژمی یی دیتی. چاوا تو دبیرمه من: «بابی نیشا مه‌ بده؟» ^(۲۰) «توباوه‌ریی نائینی کو نه‌ز یی د بابی دا، و باب یی د من دا؟ نه‌و په‌یقیت نه‌ز دبیرمه هه‌وه نه‌ز ژ ده‌ف خو نابیرم، به‌لی نه‌و بابی دناف من دا نه‌و یی کاریت خو دکه‌ت. ^(۲۱) «گوتنا من باوه‌ر کهن کو نه‌ز یی د بابی دا و باب یی دناف من دا، و هه‌کمر نه‌، باوه‌ریی ب من بیئن ژبه‌ر وان کارا. ^(۲۲) «ب راستی ب راستی نه‌ز دبیرمه هه‌وه یی باوه‌ریی ب من بینیت دئی وان کارا که‌ت ییت نه‌ز دکهم، و دئی ژ وان مه‌زنتر که‌ت، چونکو نه‌ز دئی چمه ده‌ف بابی خو. ^(۲۳) «و هوین چ تشتی ب ناقتی من داخواز کهن دئی وه که‌م، داکو باب د کوری دا بیته

مه زنکرن. ^(۱۶) هه کمر هه وه هه ر تشتهک ب ناقتی من
داخواز کر، نه ز دئی که م.»

سۆز ب روحا پیروۆز:

^(۱۷) «هه کمر هه وه نه ز دقتیم، ب شیره تیت من بکه ن.
^(۱۸) و نه ز دئی ژ بابی داخواز که م کو هاریکاره کتی دی بده ته
هه وه داکو بمینته دگهل هه وه هه تا هه تاییت، ^(۱۹) نه و ژێ
روحا راستیییه، نه وێ دنیا نه شیت قه بیل که ت چونکو
نابینیت و نانیاسیت، به لێ هوین دنیا سن چونکو نه و یی
دناڤ به را هه وه دا، و دئی دناڤ هه وه دا بیت. ^(۲۰) نه ز هه وه
ناهیلیم بی دای و باب، و دئی بو هه وه قه گهرمه شه.
^(۲۱) پشتی چهنده کا دی دنیا من نابینیت، به لێ هوین
دئی من بین، و چونکو نه ز یی ساخم، هوین ژێ دئی ژین.
^(۲۲) د وێ روۆژی دا هوین دئی زانن کو نه ز یی د بابی خودا،
و هوین یی دناڤ من دا، و نه ز یی د هه وه دا. ^(۲۳) نه وێ
شیره تیت من دگهل، و پتی بکه ت، نه وێ نه ز خوش دقتیم. و
نه وێ نه ز خوش بقتیم، بابی من ژێ خوش دقتیت، و من ژێ
خوش دقتیت و خو بو ئاشکرا دکهم.» ^(۲۴) ئینا یه هودایی
- نه نه سخه ربوتی - پسپار ژێ کر: «نه ی خودان، نه و چ
بوویه کو تو خو بو مه ئاشکرا که ی و نه بو دنیایی؟»
^(۲۵) ئینا عیسای به رسف دا: «نه وێ نه ز خوش بقتیم دئی

ب په یښا من که ت، و دې بابې من نهو خوښ فیت، و دې
به دهف وی چین، و ل دهف وی دې جهې خو دانین. ^(۲۶) و
نهوې نهز نه فیم ب خه بهرې من ناکه ت. و نهف په یښا هوین
ژ من گوډ لې دېن نه ژ دهف منه، بهلې ژ دهف بابې به
نهوې نهز هنارتیم.

^(۲۷) و من نهف تشت گوته هوه و نهز هیش یې ل دهف
هوه، ^(۲۸) بهلې هاریکار، روحا پیروز، نهوې کو باب دې
ب ناڅې من څرې که ت، نهو دې هوه فیږی هومی تشا
که ت، و دې هومی تشتیت من گوته هوه نینته بیرا
هوه. ^(۲۹) ناشتیې دې بو هوه هیلم، ناشتی یا خو دې
دهمه هوه. نه ههروه کو دنیا ددهت نهز دې دهمه هوه.
تهنگاف نه بن و نه ترسن. ^(۳۰) هوه گوډ لې بوو من گوته
هوه: نهز دې ژ دهف هوه چم و پاشی دې څه گهرمه څه.
څیجا هه کهر هوه نهز خوښ څیابام، دا هوین دلخوښ بن
چونکو نهز دې چمه دهف بابې، چونکو باب ژ من مه زتره.
^(۳۱) نه ها نه څه من نهو تشت گوته هوه ژ بهرې روی
به دهت، ډاکو ده مې روی ددهت هوین باوهرې بیښ.
^(۳۲) نیډی نهز گه لک ل گه ل هوه نا ناخقم. چونکو میری
څی دنیایې یې به دهف من څه دنیتن، و وی چو
دهسته لاتی ل سهر نینه. ^(۳۳) بهلې دا دنیا بزانیات کو
من باب خوښ دڅیت، و ههروه کو بابې نهز فرمان کریمه

نەز وەسا دکەم.

رابن، دا ژ ڤیری بچین!

پشکا یازدن (10)

میوا دروست:

⁽¹⁾ «نەزم میوا دروست و بابی من رەژانە. ⁽²⁾ هەچی
چقی ژ من بیت و فیتی نەدەت دی بریت، و چ چقی فیتی
بەت پاقر دکەت داکو پتر بەری بەت. ⁽³⁾ هوبن پاقرن
ژ بەر وی پەیشا من هوبن پی گوتار کرین. ⁽⁴⁾ ڤیجا هوبن
دناڤ من دا بمین و نەز دناڤ هەو دا. هەروە کو چق
بەر هەمی نەدەت هەکەر نە دناڤ میوی دا بیت، هەروە سا
هوبن ژی هەکەر دناڤ من دا نەبن. ⁽⁵⁾ نەزم میو و هوبن
چقن. هەچی دناڤ من دا بمینیت و نەز دناڤ وی دا دی ئەو
بەر هەمی کتی زۆر دەت، چونکو هوبن بیی من نەشین
تشتەکی بکەن. ⁽⁶⁾ هەچی دناڤ من دا نەمینیت دی ئیتە
هائیتن ژ دەرڤە وەکو چقی و دی هسک بیت و پاشی دی
چقیت هسک ئیتە کۆم کرن و دی ئیتە هائیتن دناڤ
ناگری دا و ئیتە سۆتن. ⁽⁷⁾ بەلی هەکەر هوبن دناڤ من دا
مان و پەیشا من دناڤ هەو دا ما، هوبن وی بخوازن یا
هەو دڤیت، و دی بو هەو ب جە ئیت. ⁽⁸⁾ ب ڤی چەندی

بابی من مهزن دبیت: هوین گهلهک فیتی بدهن و دی بینه
 شاگردیت من.^(۹) کا چاوا بابی حمژ من کر، من وهسا حمژ
 ههوه کر. دناث قیانا من دا بمین.^(۱۰) ههکر ههوه
 شیرتیت من پاراستن، دی دناث قیانا من دا مین،
 ههروهکو من ب شیرهتا بابی خو کری و دناث قیانا وی دا
 دمینم.^(۱۱) من نهقه گوته ههوه داکو دلخوشی یا من ب ههوه
 بیت و دلخوشی یا ههوه بی کیماتی بیت.^(۱۲) شیرهتا من
 بو ههوه نهقهیه: هوین حمژ نیکودوو بکهن ههروهکو من
 حمژ ههوه کری.^(۱۳) چوژ قی قیانی مهزتر نینه کو نیک
 ژیانا خو گوری خوشتقییت خو بکهت.^(۱۴) و هوین
 خوشتقییت من ههکر ههوه ب شیرتیت من کر.
^(۱۵) نیدی نهز نابیرمه ههوه کویله، چونکو هندی کویلهیه،
 مهزنی وی کریاریت خو نیشا وی نادهت. بهلی من ناقتی
 ههوه کره خوشتی، چونکو ههچی یا من ژ بابی خو گوهر لی
 بووی، من نیشا ههوه دا.^(۱۶) نه ههوه نهز ههلبژارتم، بهلی
 من هوین ههلبژارتن و من هوین دهستیشان کرن داکو
 هوین بچن بهری بدهن و بهری ههوه بمینیت. و ههچی یا
 هوین ب ناقتی من بخـوازن دی باب دهته ههوه.
^(۱۷) شیرهتا من ژ بو ههوه: هوین حمژ نیکودوو بکهن.»

دونييا نەھەزىيىيا عىسايى و شاگردىت وى دىكت:

«هەكەر دونييائى نەھەزىيىيا هەوە كىر، هوين بزانن ژ بەرى هەوە ئەوئ نەھەزىيىيا مەن يا كرى. ^(۱۸) هەكەر هوين ژ دونييائى بان، دا دونييا حەژ خەلكتى خۆ كەت. بەلى چونكو هوين نە ژ دونييائى نە، بەلى مەن هوين ژ قى دونييائى هەلبرارتىن، ژبەر هەندى دونييا نەھەزىيىيا هەوە دىكت. ^(۱۹) وئ پەيشى بىننە بىرا خۆ دەمى مەن گوتىيە هەوە: چو كويلە نىنن ژ مەزنى خۆ مەزنتىر. هەكەر خەلكتى دونييائى ئەز تەنگاڭ كرىم، ئەو دى هەوە ژى تەنگاڭ كەن و هەكەر ب پەيشا مەن كرىن، دى ب پەيشا هەوە ژى كەن. ^(۲۰) بەلى ئەو دى قى چەندى هەمىيى ل هەوە كەن ژبەر ناقتى مەن، چونكو ئەو وى نانىاسن ئەوئ ئەز هەنارتىم. ^(۲۱) هەكەر ئەز نەھاتىام و ل گەل وان نەناختىام، دا بىي گوننەھ بن، بەلى قى گائى ئەوان چو ھىتجەت د گوننەھ خۆدا نىنە. ^(۲۲) ئەوئ نەھەزىيىيا مەن دىكت، ئەو نەھەزىيىيا بابى مەن ژى دىكت. ^(۲۳) و هەكەر مەن دناقتىبەرا واندا ھەندەك كار نەكرىبان يىت كەسى ژبلى مەن نەكرىن، ئەو دا دىي گوننەھ بن. بەلى ئەوان نەھەزىيىيا مەن و بابى مەن كىر و ھەرچەندە ئەوان ئەو كارە دىقت. ^(۲۴) و ئەو چەند چىتبوو داکو ئەو پەيشا

د دهستوری واندا نقیسی بیته جه: بی نهگهر نهجهزییا
من کرن. [رسم ۱۹۲۵ و ۱۹۶۹]

عیسا شاگردیت خو بهمهف دکست ژ بو خاتر
خواستن:

^(۲۶) و دهمی هاریکار دئیتن، نهوی نهز دی بو ههوه ژ
دهف بابی هنیرم، روحا راستیی نهوا ژ بابی دهردهکفیت،
نهوه دی بو من شههدهکیی دهت. ^(۲۷) و هوین ژی دی بو من
شههدهکیی دهن، چونکو هوین ههر ژ دهستیکی ل گهل
من.

بشکا سازدهن (۱۶)

^(۱) «من نهف چهنده گوته ههوه دا هوین ژ جه نهلفن.
^(۲) هوین دی بو ژ دهرقهی کنیشتا ئینه دهرتخستن. و دی
دهمهک ئیتن ههچینی ههوه بکوژیت دی هزر کت یی
خزمهتهکی بو خودی دکست. ^(۳) و نهو وی چهندي دی ل
ههوه کهن چونکو بابی من نانیاسن و نهز ژی نهنیاسیم.
^(۴) بهلی من نهف چهنده بو ههوه گوت داکو دهمی رویدانا
وی دئیت بیته بیرا ههوه کوژ بهری هینگی من یی
گوتی یه ههوه. و من نهف چهنده هیشتا ژ دهستیکی
نهگوته ههوه چونکو نهز ل گهل ههوه بووم. ^(۵) بهلی قن

گافتي نهز دئی بۆ وی قه گهر ييتم نهوی نهز هنار تيم و کهس ژ
هه وه پسيار ئ ژ من ناکهت: «دئی کيشه چي؟»
«^(۱) ژ بهر کو من نهف چهنده گوتی یه هه وه، دلئی هه وه
تژی مري تویی بوو. ^(۲) بهلئی نهز راستیی بۆ هه وه دبیرم: بۆ
هه وه باشتهر نهز بچم چونکو هه کهر نهز نهچم هار بکار بۆ
هه وه نائیته بهلئی هه کهر نهز چۆم دئی بۆ هه وه هنیرم. ^(۳) و
دهمی دئیت دئی گونهه، دادپهروه ری و دادکرنا دونیایی
دیار کهت. ^(۴) ده باره ی گونهه یی چونکو نهو باوه ری ب
من نائین، ^(۵) و ده باره ی دادپهروه ریی چونکو نهز دئی
چمه دهف بابی و ئیدی هوین من نابین، ^(۶) و ده باره ی
دادکر نیی چونکو میری ئی دونیایی هاته حوکم کرن.
«^(۷) هیشتا من گه لهک تشت ییت هه یین بۆ هه وه
بیرم، بهلئی ئی گافتي هوین نهشتین خۆل بهر بگرن.
«^(۸) بهلئی دهمی نهو، روحا راستیی، دئیت، دئی بهری
هه وه دهته هه می راستیی، چونکو چو تشتی ژ دهف خۆ
نابیرت بهلئی دئی وی بیرته هه وه یا نهو گو ه لئی دبیت و
دئی وی بیرته هه وه نهو ال پاشه روژی بیته روبدان. ^(۹) و
نهو دئی من مه زن کهت چونکو ژ دهف منه هه چی یا بۆ هه وه
دبیرت. ^(۱۰) هه چی تشتی بابی یی منه و ژ بهر هندئ من
گوته هه وه نهو دبیرته هه وه ژ دهف منه.
«^(۱۱) پشتی ده مه کئی کورت هوین من نابین و پشتی

دهمهکتی کورت دئی من بین.»^(۱۷) ئینا هندهک شاگردا
 پسپار ژ ئیکودوو کر: «ئهری رامانا گوتنا وی چی یه،
 «پشتی دهمهکتی کورت هوین من نابین و پشتی دهمهکتی
 کورت دئی من بین.» و ههروه سا: «چونکو نهز دئی بو بابی
 فهگه ریتیم؟»^(۱۸) و گوتن: «نهو چ دهمی کورته، نهوی نهو
 به حس دکهت؟ ئه من تنی ناگه هین چ دبیتیت.»^(۱۹) و عیسای
 زانی نهوان دقتیت پسپاری ژمی بکهن، ئینا گوتنه وان:
 «هوین پسپاری دکهن رامانا گوتنا من چی یه نهقا
 دبیتیت: پشتی دهمهکتی کورت هوین من نابین و پشتی
 دهمهکتی کورت دئی من بین؟»^(۲۰) ب راستی ب راستی
 دبیتر مه ههوه: هوین دئی گرین و لورین بهلئی دونیا دئی
 دلخوش بیت، هوین دئی خه مگین بن بهلئی خه مگینی یا ههوه
 دئی بته خوشی.^(۲۱) ژنک مریتو دبیت وهختی دبیته دهمی
 بچوبکبونا وی، بهلئی دهمی بچوبیک دبیت، زهحمه تا وی
 ژ بیری دجیت چونکو دلخوش دبیت مروژهک هاته
 دونیاییت.^(۲۲) قیتجا هوین ژمی نوکه دئی مریتو بن، بهلئی
 نهز دئی ههوه بینمه فه، و دئی دلیت ههوه گهش بن و کهس
 دلخوشی یا ههوه ژ ههوه ناستینیت.^(۲۳) و دوی روژئی دا
 پسپارا چو تشتی ژ من ناکهن. ب راستی ب راستی
 دبیتر مه ههوه: ههچی تشتی هوین ب ناقتی من ژمی بخوازین
 دئی باب دهته ههوه.^(۲۴) ههتا نوکه ههوه چو تشت ب ناقتی

من نه خواستی.یه. هوین بخوازن دى ب دهست هه وه څه نیت
و دلخوشی یا هه وه دى دروست بیت.

نمز د ناخفتنا خودا بو هه وه ب غموونه ناخفتیم،
به لى دى دهم نیت بو هه وه ب غموونه نااختم به لى دى ب
ناشکرایى به حسا بابى کم. ^(۶۶) هوین دى ل وى روژى ب
ناڅى من داخوازى ژ بابى کهن و نمز ناپیژمه هه وه نمز دى
پیش هه وه څه داخوازى کم، ^(۶۷) باب ب خو حمژ هه وه
دکته چونکو هه وه حمژ من کړ و هه وه باوهرى نینا نمز ژ
دهڅ خودى یی دهرکه فتم. ^(۶۸) نمز ژ دهڅ بابى دهرکه فتم
و نمز هاتمه دونیایى، و نه څه نمز دى دونیایى هیلم و بو
بابى څه گهریم. ^(۶۹) نینا شاگردیت وى گوتنى: «نه څه
نوکه تویى ب ناشکرایى دگهل مه دناخشی و بى غموونه،
^(۷۰) نوکه نهم دزانین توه مى تشتى دزانى و پى نه څیت
کس پسپارى ژ ته بکته، ژبه ر هندى نهم باوهرى دنین
تورژ دهڅ خودى یی هاتى. ^(۷۱) نینا عیسای به رسڅ
دا: «نهرى هوین ژ نوی باوهرى دنین؟ ^(۷۲) دى دهمه ک
نیتن و نه څه نهم دهمه یی هاتى، هوین دى به لاقه بن و هر
نیک چته مالا خو و دى من ب تنى هیلم، به لى نمز ب
تنى نینم چونکو باب ل گهل منه. ^(۷۳) من نه څه ههمى بو
هه وه گوت دا هه وه ناشتى دناڅ من دا هه بیت. هوین دى
ته نگاڅیى د دونیایى دا بین، به لى خو زیره ک بکهن، من

سه‌رکه‌فتن ل سه‌ر دونیایی ئینا.

پشکا ههقدین (۱۷)

مسیح نغیرن دکمت:

^(۱) ده‌می عیسای نه‌ف ئاخفتنه ب دوماهی ئینای چاڤیت خو به‌ره‌ف نه‌سمانی‌قه بلند کرن و گوټ: «نه‌ی باب، وه‌خته، کوپێ خو مه‌زن که، دا کوپێ ته‌ ژێ ته‌ مه‌زن که‌ت، ^(۲) کو ته‌ یێ ده‌سته‌لا تدار کری ل سه‌ر هه‌می خه‌لکی، دا ژيانا هه‌روه‌ر بده‌ته‌ هه‌رکه‌سه‌ ته‌ دایێ. ^(۳) و ژيانا هه‌روه‌ر نه‌وه‌ کو ته‌ بنیاسن، و هه‌ر توی خودی یێ راست، و عیسایێ مه‌سیح نه‌وی ته‌ هه‌نارتی ژێ بنیاسن. ^(۴) من تول سه‌ر نه‌ردی مه‌زن کری، و نه‌و کاری ته‌ نه‌ز یێ ده‌ستیشان کریم من ب جه‌ ئینا. ^(۵) قیجا تو من د حوزیرا خودا مه‌زن که‌ نه‌ی باب، ب وی مه‌زناهی یا من ل ده‌ف ته‌ هه‌ی به‌ری چیکرنا دونیایی.

^(۶) من ناڤی ته‌ دیار کربو وان مروڤا ته‌ دانه‌ من ژ دونیایی. ییت ته‌ بوون و ته‌ دانه‌ من، و ب په‌یقا ته‌ کار کرن. ^(۷) و نوکه‌ وان زانی هه‌ر تشتی ته‌ دایه‌ من ژ ده‌ف ته‌یه. ^(۸) چونکو من فه‌رمانیت ته‌ نه‌ز یێ فه‌رمان کریم بو وان قه‌گوه‌استن و وان وه‌رگرتن و ب راستی زانین کو نه‌ز ژ

دهف ته يی دهرکه فتم، و باوه ری ئینا کو ته نه ز یی
هنارتیم.^(۱۱) ژهر شان نه ز نغیژئی بو ته دکم، نه ز ژهر
دونیایی نغیژئی ناکم به لئی ژهر وان نه ویت ته داینه من
چونکو ییت ته نه.^(۱۲) و هر تشتی من یی تهیه، و هر
تشتی ته یی منه، و نه ز یی د واندا مه زن بویم.
^(۱۳) نه شه دی ل دنیایی مین، به لئی نه ز لی نامینم،
چونکو دی بو ته شه گهریتم. نه ی بابی پیروز وانا ب ناغی
خو پاریزه ب نه و ناغی نه وی ته دایه من، دا بینه نیک
هروه کو نه م نیک.^(۱۴) ده می نه ز ل گهل وان بووم، من نه و
ب وی ناغی ته دایه من پاراستن و من چاغی خو دایی و
که سهک ژ وان نه بریا ژبلی کوری براندنی دا پهرتوک ته مام
بیت.^(۱۵) به لئی نوکه نه ز دی بو ته شه گهریتم، و نه ز ب
غی دناخقم و نه ز هیش یی ل دنیایی، دا که یفخوشی یا
من د واندا ته مام بیت.^(۱۶) په یشا ته من گه هانده وان،
نینا دنیایی نه حه زی یا وان کسر چونکو نه و نه ژ
دنیایی نه، هروه کو نه ز نه ژ غی دنیایی.^(۱۷) و نه ز
داخوای ژ ته ناکم کو تو وان ژ دنیایی بیهی، به لئی تو
وان ژ یی جهوت بپاریزی.^(۱۸) نه و نه ژ دنیایی نه
هروه کو نه ز نه ژ دنیایی مه.^(۱۹) ب راستیی وان
پیروز که، په یشا تهیه راستی.^(۲۰) هروه کو ته نه ز بو
دنیایی هنارتیم، من ژی نه و بو وی هنارتن،^(۲۱) و ژهر

وانا نهز خو پيروژ دكهم، دا نهو ژي د راستي دا بيته پيروژ
كرن.

^(۲۰) و نهز نه ژبهړ څان ب تني نشيړي دكهم، بهلي ژبهړ
وان ژي نهو پت دي ب په يښا څان باوهريي ب من نين،
^(۲۱) بلا همي بښه نيك، نهی باب، ههروه كو تو دناڅ
من دا و نهز دناڅ ته دا، بلا نهو ژي نيك ژ مه بن، دا
دونيا باوهريي بينيت كو ته نهز يي هنارتيم. ^(۲۲) نهو
مه زناهي يا ته دايه من، من دا وان، دا بښه نيك ههروه كو
نهم نيك، ^(۲۳) نهز يي د وان دا، و تويي د من دا، دا ب
ته مامي بڼه نيك، هه تا دونيا بزانيت كو ته نهز يي
هنارتيم و ته نهو څيان ههروه كو ته نهز څيام. ^(۲۴) نهی
باب، من دڅيت كو نهو پت ته دايه من ل گهل من بن وي
جهي نهز لي بم، دا مه زناهي يا من بينن نهوا ته دايه من،
چونكو ته ژ بهري چيكرنا دونيايي حمڅ من كر. ^(۲۵) نهی
بابي راست و دروست، دونيايي تو نه نياسي، بهلي من تو
نياسي، و څان زاني كو ته نهز يي هنارتيم. ^(۲۶) من ناڅي ته
ب وان دايه نياسين و دي دهم نياسين، داکو نهو څيانا ته
نهز پي څيام دناڅ وان دا بيت و نهز ژي دناڅ وان دا بم.»

پشکا همژدین (۱۸)

گوتنا عیسا:

«پشتی عیساى نقيژاخو ب دوماهيك نيناي، د گهل شاگرديت خو ده ركهفت و ل نهالا قه درون دهر باز بوون و ره زهك ل ويري هه بوو و نهو و شاگرديت خو چونه د رهي دا.»^(۱) و يه هودا، نهوي بيته ختي لي كري، ب وي جهي دزاني، چونكو گه لك جارا عيسا د گهل شاگرديت خو ل ويري كوم دبوو.^(۲) «ثيجا يه هودا چو ويري و تيهپه كا له شكهري و نوبه داريت په رستگه هي دگهل خو برن نهويت سهروكيت قه شا و هريسيا هنارتين و وان خه تير و چرا و چه كي خو هه لگرتبوون.»^(۳) عيساي ب هه مي تشتا دزاني نهويت دي ب سهري وي نين، ثيجا به رهف وان چو و گوت: «هه وه كي دثيت؟»^(۴) به رسف دا: «عيساي ناسري.» گوته وان: «نهز نهوم.» و يه هودا نهوي بيته ختي لي كري ل گهل وان يي راوه ستاي بوو.^(۵) و ده مي گوتي به وان «نهز نهوم، ل پشت خو زقيرين و كه تنه نه ردی.»^(۶) عيساي جاره كا دي پسيار ژ وان كر: «هه وه كي دثيت؟» وان به رسف دا: «عيساي ناسري.»^(۷) عيساي گوت: «من گوته هه وه: نهز نهوم. و هه كهر هه وه نهز دثيم بهيلن دا نه شه بجن.»^(۸) نه ثي روي دا داكو نهو په يشا

وی گوتی ب جه بیت: «نهویت ته داینه من نیک ژ وان
ویران نابت.»^(۱۱) پاشی شه معون په تروسی شیرئ خو
دهر نیخست و دانا کوپلی سهرۆکی قهشا و گوهی وی یی
راستی ژئ قه کر. و ناڅی وی کوپلهی مه لڅوس بوو.
^(۱۲) عیسیای گوته په تروسی: «شیرئ خو بکه د کافلانی دا!
نهرئ نه و پرداغا بابی دایه من ما نه قه خوم؟»

برنا عیسیای بو نک حصنانی:

^(۱۳) څیجا تیپا له شکه ری و سهرۆکیت وان و نوبه داریت
په رستگه هی عیسا گرتن و گرتدان^(۱۴) و ل پیشی برنه
نک حهنانی خه زیرئ قیافای سهرۆکی قهشا ل وی سالی.
^(۱۵) قیافا نه و بوو نه وی گوتی چیتره زه لامه ک بریت ل
پیخه مه تی ملله تی.

په تروس خو ل عیسیای ناکخته ناس:

^(۱۶) و شه معون په تروس و شاگردی دی ل دویث عیسیای
دچون و نه و شاگرد ل نک سهرۆکی قهشا یی نیاس بوو و
دگهل عیسیای چو د مالا سهرۆکی قهشاهه،^(۱۷) به لی
په تروس ژ دهرقه ما راوه ستای. و نه و شاگردی دی نه وی
سهرۆکی قهشا دنیاسی، دهرکه فت و دگهل خوداما بهر
دهرگه هی ناخفت و په تروس کره د ژورقه.^(۱۸) خوداما بهر

دهرگه هی پسیار ژ په تروسی کرو گوتی: «نهری تو نه نیک ژ شاگردیت فی زه لامي؟» نهوی بهرشف دا: «نه خیر - نه ز نه ژ وانم.»^(۱۸) و ژهر سهرمایي کویلا و نوبه دارا ناگرهک هه لکریوو خو گهرم دکرن، و په تروسی ژی خو دگهل وان گهرم دکر.

حصنان قهشایین دگهل عیسا دکت:

^(۱۹) سهرۆکی قهشا پسیار ژ عیسا کر دهرباره ی شاگردیت وی و فیترکنا وی. ^(۲۰) عیسا ی بهرشف دا: «نه ز ب ناشکرایي بو دونیایي ناخفتم و من ههردهم ل کنیشتا و ل په رستگه هی جهی کومبوونیت جوهیا فیترکرن دکر و من چو تشت ب دزی قه نه دگوت. ^(۲۱) قیجا تو بۆچی پسیاری ژ من دکهی؟ پسیاری ژ وان بکه نه ویت نهو ناخفتنا من بو وان گوتی گوھ لی بووی، نهو دزانن کا من چ گوتی یه.» ^(۲۲) ده من عیسا ی نه قه گوتی نیک ژ نوبه دارا زلله ههک لی دا و گوت: «ما دی ب فی رهنگی بهرشفا سهرۆکی قهشا دهی؟» ^(۲۳) عیسا بهرشفای دا: «هه کهر من ناخفته کا خه له ت گوتیت، ل سهر من دیار که، به لی هه کهر ناخفتنا من یا راست بیت، تو بۆچی ل من ددهی؟» ^(۲۴) قیجا حهنانی گرتدای هنارته نک قیافای سهرۆکی قهشا.

په تروس دیسان خو ل عیساى ناکسته ناس:

^(۲۶) و هیتشا په تروس ل ویرى یی راووستای بوو خو گهرم دکر. پسیار ژ وی هاته کرن: «نهری ما توژی نه نیکی ژ شاگردیت وی؟» نه وی حاشا کر و گوت: «نه نه نهوم.» ^(۲۷) نیک ژ کویلیت سهروکى قهشا گوت، نهو ژى خرمی وی کویلای بوو نهو ژ په تروسی گوهری وی بری: «ما من تول گــــهل وی نه دیتى ل ناث چه می؟» ^(۲۷) په تروسی جاره کا دی حاشا کر، و د گاځی دا دیکلی بانگ دا.

پیلاتس قهکولینن دکهل عیساى دکت:

^(۲۸) و هیتشا تارى گهورک، عیسا ژ مالا قیافای برنه مالا خوندکاری رومانی. جوهری نه چونه د مالا خوندکاری قه داکو حهرام نه بن و بشین ژ کاشری جمرنا دهریازبونى بخون. ^(۲۹) قیجا پیلاتس دهرکهفته نک وان و پسیار ژ وان کر: «هوین قی زهلامی ب چ تشتی گونه هبار دکن؟» ^(۳۰) وان بهرسقا وی دا: «ههکمر گونه هبار نه با، مه نه دئینا نک ته.» ^(۳۱) پیلاتسی گوت: «هوین ببهن و ل دویف دهستوری خو وی داد بکن.» وان بهرسقا وی دا:

«مه چو ماف نینه نهم کهستی بکوژین.»^(۳۲) و نه‌قه جیبوو
 داکو نهو په یفا عیسای گوتی بو وی مرنا نهوا دی پی مرت
 ب جه بیت. ^(۳۳) پیلاتس دیسان چود ژورقه و گازی
 عیسای کرو و پسپار ژئی کرو: «نهری تو پاشایین
 جوهیایی؟» ^(۳۴) عیسای بهرسف دا: «تو فی تشتی ژ
 نک خو دبیری یان هنده‌کیت دی دهریاره‌ی من گوتینه
 ته؟» ^(۳۵) پیلاتسی گوت: «ما نهز جوهی مه؟ ملله‌تی
 ته و سهروکیت قه‌شا تویی دایه ده‌ستی من. ته ج
 کری‌یه؟» ^(۳۶) عیسای بهرسف دا: «پاشاتی‌یا من نه ژ فی
 دنیایی‌یه. هه‌کمر پاشاتی‌یا من ژ فی دنیایی‌یا، دا
 زیره‌فانیت من شهری کهن داکو ب ده‌ستی جوهییا نه‌نیمه
 گرتن. به‌لی نوکه پاشاتی‌یا من نه ژ فی‌ری‌یه.»
^(۳۷) پیلاتسی گوتی: «پا تو پاشای!» عیسای بهرسفا
 وی دا: «ته ب خو گوتی نهز یاشامه. ژ بهر هندی نه‌زی ژ
 دایک بوویم و هاتیمه دنیایی داکو شه‌هده‌کیی بو
 راستیی بدهم. ههر کهستی ژ راستیی بت دی گوئی خوده‌ته
 ده‌نگی من.» ^(۳۸) پیلاتسی گوته وی: «راستی جی
 یه؟» پاشی چوده‌ف جوهییا و گوت: «نهز چو‌گونه‌ها ل
 وی نابینم.» ^(۳۹) به‌لی د ره‌وشتیت هه‌وه‌دا یا چیبووی ههر
 سال نیک ژ زیندان‌کریا ل جه‌ژنا دهریازوونتی بو هه‌وه
 به‌ردهم. فیجا هه‌وه دثیت پاشایی جوهییا بو هه‌وه

به رده م؟»^(۱) هم مییا کره هموار و گوتن: «ئهوی بهر نه ده، به لئی باراباسی به رده.» ههر چهند باراباس دز و رینگر بوو.

پشکا نوزدین (۱۹)

داد کرنا عیسا ب خاچدانن:

«وی ده می پیلاتسی فرمان دا کو عیسا بیهن و قامچی دهن.^(۲) و سهر بازا ستری قه هاندن و کرنه تانج و دانانه سهر سهری وی، و کورکه کئی نهر جوانی کرنه بهر^(۳) و چونه دهف وی و گوتنی: «سلاف، ئهی پاشایی جوهییا!» و زلله هاندانی.^(۴) و جاره کا دی پیلاتس بو جه ماوه ری ده رکهفت و گوته وان: «ئهز دی بو هه وه ئینمه ژ ده رقه دا بزانن کویهک گوننه هئی ل نک وی نابینم.»^(۵) و عیسا ده رکهفت و تانجا ستری ل سهر سهری وی بوو و کورکئی نهر جوانی ل بهر بوو. پیلاتسی گوته وان: «ئهها ئه قه یه مروث!»^(۶) ده می سهر و کیت قه شا و زیره قانا ئه و دیتی کرنه گازی: «خاچ ده! خاچ ده!» پیلاتسی گوته وان: «هوبن بیهن و خاچ دهن چونکو ئه ز چو گوننه ها وی نابینم.»^(۷) جوهییا بهر سقا وی دا: «مه ده ستوره کئی هه ی و ل دویف ده ستوری مه دقیت ئه و بمریت چونکو وی یا خو کری یه کوری خودی.»^(۸) ده می پیلاتسی ئهف ناخفته گوه

لی بووی، ترسا وی مهزنتر لی هات^(۱۱) و دیسان چۆد
 ژۆرقه و پسار ژ عیسای کر: «توژ کیشه هاتی یه؟»
 عیسای بهرسقا وی نه دا.^(۱۲) قیجا پیلاتسی گۆتی:
 «نهری تول گهل من ناناخقی؟ نهری ما تو نرانی من
 دهسته لاتداری یا هدی نهز ته نازاد کهم و
 دهسته لاتداری یا هدی نهز ته خاچ دهم؟»^(۱۳) عیسای
 بهرسقا وی دا: «ته ژبنی دهسته لاتداری ل سهر من نه
 بوویه هه کهر ژ نه سمانا بو ته نه هاتسته دان. ژ بهر هندتی
 نهوی نهز دایمه دهستی ته گونه ها وی مهزنتره.»^(۱۴) و ژ
 هنگی وهره پیلاتسی بزاڤ دکر کو وی نازاد کت، به لی
 جوهیا کره گازی و گۆتن: «هه کهر ته نهقه نازاد کر، تو نه
 ژ هه قالیته قه یسه ری. ههر کهستی خو بکه ته پاشا دی
 دژی قه یسه ری بیت.»^(۱۵) ده می پیلاتسی گوه ل فنی
 ناخفتنی بووی، عیسا ئینا ده رقه و ل سهر کورسیکا
 دادپه روه ری روینشته خوار ل جهه کی دگۆتنی به لات و ب
 جوهییانی دگۆتی جه باثا.^(۱۶) و ده مژمیر شش ژ روژی بوو
 ل روژا ناماده کرنا شیفا ده ریا زبوونی. و پیلاتسی گۆته
 جوهیا: «نهقه یه پاشایی هه وه!»^(۱۷) وان کره گازی: «ببه!
 ببه! ل خاچی بده!» پیلاتسی پسار ژ وان کر: «پاشایی
 هه وه ل خاچی بدهم؟» سه رو کیتی قه شا بهرسقا وی دا:

«ژبلی قه‌یسه‌ری مه چو پاشا نین.»^(۱۱) قیجا پیلاتسی
نهو دا ده‌ستی وان دا بیته خاچدان و عیسا برن.

ل خاچدانا عیسا:

عیسا ده‌رک‌گفت و خاچا خو‌ه‌ل‌گرت و چۆ‌جه‌ک‌تی^(۱۷)
دیترنی کلوخ و ب‌جوهییانی دگۆتنی جه‌لمه‌ته.^(۱۸) و ل
ویری نهو خاچ دان و دگه‌ل وی دوو زه‌لامیت دی ژی ل
خاچی دان، هر ئیک ل ره‌خه‌ک‌تی وی و عیسا د‌نیشه‌ک‌تی‌دا.
پیلاتسی پارچه‌کا داری هنداث سه‌ری وی^(۱۹)
هه‌لاویست و ل سه‌ری یا نقیسی بوو: «عیسای ناسری
پاشای جوهییا.»^(۲۰) گه‌له‌ک ژ جوهییا نهو پارچا داری
خاند، چونکو نهو جهی عیسا لی خاچ دای یی نیزیکی
باریری بوو، و نهو پارچا داری ب‌جوهییانی و لاتینی و
یونانی نقیسی بوو.^(۲۱) سه‌روکیت قه‌شیت جوهییا گۆته
پیلاتسی: «نه نقیسه:» «پاشای جوهییا» به‌لی بنقیسه:
«فی مروثی یی گۆتی نه‌ز پاشای جوهییا مه.»
پیلاتسی به‌رسفا وان دا: «یا من نقیسی من یا
نقیسی!»

ده‌می سه‌ری‌ازا عیسا ل خاچی دای جلکیت وی برن^(۲۲)
و کرنه چار پارچه و هر سه‌ری‌ازه‌کی پارچه‌ک بر و کراسی
وی ژی برن، و هه‌می ئیک پارچه بوو، بی دوریار بوو.

^(۲۴) سهربازا گوته نیکودو: «پیتقی نینه پارچه پارچه
کهین بهلی دا بهاقیتینه پشکی کا دی بوکتی کهفت.»
نهف چهنده روی دا دا نهوا د پرتوکتی دا هاتی بیتسه جه:
کراسی من دفاق بهرا خودا دابهش کرن، و کراسی من
هاقیتنه پشکی. ^(۱۸:۲۲) و نهغه بوو نهوا سهربازا کری.
^(۲۵) ل نیزیکی خاچا عیسای، مهربه ما دایکا وی یا
راوهستای بوو و خالمتا وی و مهربه ما ژنا گلویا و مهربه ما
مهجدهلی. ^(۲۶) دهمی عیسای دایکا خو دیتی، و نهو
شاگردی گه لک دثیا یی نیزیکی وی روهستیای بوو،
گوته دایکا خو: «دایکی، نهغه یه کوپت ته!» ^(۲۷) پاشی
گوته شاگردی: «نهغه دایکا ته یه!» و هر ژ وی دهمی وهره
شاگردی مهربه بره دهف خو.

هونا عیسای:

^(۲۸) پشتی قتی چهندي عیسای دیت کو هه می تشت
تهمام بوو، قتیجا دا پرتوک تهمام بیت گوت: «نهزیق
تیهنی مه.» ^(۲۹) و جه ره کتی پری سهک یی ل ویری بوو.
قتیجا نیسفه نجهک د سهکتی هه لاندن و دانانه سر گیایی
زوفا و دانا سر ده قتی عیسای. ^(۳۰) دهمی عیسای تام
کری یه سهکتی گوت: «تهمام بوو!» و سهری خو چه ماند و
روح سپارت.

^(۳۱) ل ده می ناماده کرنی، داکو تهرم ل سهر خاچی
 نه مینه روژا شه مبیی کو روژه کا مه زن بوو، جوهییا ژ
 پیلانسی داخواز کر کو پیت وان نه ویت خاچ داین بشکین
 و تهرمیت وان راکن. ^(۳۲) قیجا سهر باز هاتن و پیت وان
 هر دوو زه لامسا شکاندن نه ویت ل خاچی داین دگهل
 عیسی. ^(۳۳) به لی ده می گه هشتینه عیسی دیتن یی
 مری، قیجا پیت وی نه شکاندن. ^(۳۴) به لی نیک ژ وان
 سهر باز رهمک ل تهنشتا وی دا و د گاشی دا خوین و ناف
 ده رکه فتن. ^(۳۵) نه وی نه شه دیتی نه و شه ده کی ددهت و
 شه ده کی یا وی دروسته و یی دزانیب تهمامی نه و یی
 راستیی دبیریت داکو هوین زی باوه ری بین. ^(۳۶) نه قی
 چندی روی دا نه و د پرتوکی دا هاتی ب جه بیت: چو
 ههستی ژ وی نانینه شکاندن. (دورکندن ۶۶:۵۲ و ۱۲:۲۴ (۳۷) و
 ههروه سا د جهه کی دی دا د پرتوکی یا هاتی: دی به ری
 خو دهنه وی نه وی وان رم لی دی. [دورکندا ۱۲:۵۲])

قهارتننا تهرم عیسا:

^(۳۸) پستی هینگی یوسفی نه وی خه لکی رامه داخواز ژ
 پیلانسی کر کو بهیلیت نه و تهرم عیسی بیهت. نه ف
 یوسفه شاگردی عیسی بوو، به لی ب نهی نی چونکو نه و ژ
 جوهییا دترسیا. و پیلانسی دهلیقه دایب و تهرم عیسی

بر.^(۳۹) نيقوديموس، نه قی بهری نوکه ب شه قی هاتی به دهف عیسی، نهو ژی هات و نیزیکی سه د منیت (نانکو سیه لیتریت) مری تیکهل دگهل عودی دگهل خوئینان.^(۴۰) تهرمی عیسی برن و کفن کر دگهل بیتیت خوش، ههروه کو رهوشتیت جوهییا دهمی مرییت خو قه دشارتن.^(۴۱) و باغهک هه بوو ل وی جهی نهوی عیسا لی خاچ داین، گۆره کئی نوی دناف وی باغی دا هه بوو و کهس بهزی وی تیدا نه هاتبوو قه شارتن،^(۴۲) و عیسا د وی گۆری دا قه شارتن چونکو نیزیک بوو و چونکو نهو رۆژه رۆژا ناماده کرنی بوو ل دهف جوهییا.

پشکا بیستن (۲۰)

گۆرین قالا:

^(۱) و ل رۆژا ئیکئی ژ ههفتیی مه ریه ما مه جدله سییدی زوی رابوو و چۆ سه ر گۆری عیسی و هیشتا تاری بوو، و بهری خو دایتی بهر یی ژ سه ر ده رگه هتی گۆری هاتی به لادان.^(۲) ئینا ب له ز چۆ دهف شه معون په تروسی و شاگردی دی نهوی عیسی حمژی دکر و گۆته وان: «خودان ژناف گۆری برن و نه م نزانین کی شه برنه.»^(۳) ئینا په تروس و شاگردی دی ده رکه فتن و چۆنه سه ر

گوږی. ^(۱) و هردوو کال گمل ئیک ذکر نه غار، بهلن
شاگردی دی به راهی یا په تروسی راکر و ژ بهری وی
که هشته سهر گوږی. ^(۲) خو چه ماند و دیت کفنی ل سهر
نهردی به، بهلن نه چو ژور. ^(۳) پاشی شه معون په تروسی د
دویشدا که هشته گوږی و چو ژور و نه وی دیت کفن ل
سهر نهردی د دانینه ^(۴) و نه و دهر سوکال سهر سهری
عیسای دیت ب تنی پیچای به و ل دویری کفنی به.
^(۵) هینگی شاگردی دی هاته ژور نه وی ل به راهی
که هشتی به سهر گوږی. نه و چه نده دیت و باوهری ئینا.
^(۶) چونکو شاگردا هتا وی ده می نه دزانین د پهر توکی دا
هاتی به کو دقیت نه و ژناث مریا رابیت. ^(۷) و پاشی
هردوو شاگرد که ریانه مالیت خو.

مسیح بؤ مریه ما مجدلی دیار دبیت:

^(۱) بهلن مریه م ژ دهر که ما راو هتای و ل دهف گوږی
دگری. و ده می نه و دگری خو چه مانده گوږی ^(۲) و چاښی
وی ب دوو فریشتا که ت جلکیت سپی ل بهر وان بوون. و
ل نهردی تهرمی عیسای لئ دانای روینشتی بوون، ئیک
ل دهف جهی سهری وی و یی دی ل دهف جهی پیت وی.
^(۳) ئینا نه وان پسیار ژئ کمر: «نه ی ژنکی بوچی
دگری؟» نه وی بهر سف دا: «خودانی من یرن و نه ز نازنم

دانانه کیشه. ^(۱۶) نهف چهنده گوت و ل خو زقري و عيسا ديت يی راهستای يه، بهلی نه زانی نهو عيسایه. ^(۱۷) ئینا نهوی پسیار ری کر: «نهی ژنکی، تو بوجی دگری؟ تول کنی دگه ری ی؟» نهوی هزر کر نهو ره زفانه، ئینا گوتی: «نهز خودام، هه کهر ته بریت، بیژنه من ته دانایه کیشه دا نهز بهم.» ^(۱۸) ئینا عيسای گازی کری: «نهی مهربم!» ئینا ل خو زقري و ب جوهیانی گازی کر: «ره بیونی!» نانکو «نهی ماموستا!» ^(۱۹) ئینا گوتی: «دهست نه که من، چونکو هیشتا نهز نه چومه دهف بابی. بهلی هه ره دهف برایت من و بیژنه وان: عيسا دبیژیت: نهز دی چمه دهف بابی خو و بابی هه وه و دهف خودایی خو و خودایی هه وه.» ^(۲۰) ئینا مهربما مهجدهلی فه گه ریا و مزگینی گه هانده شاگردا و گوت: «من خودان دیت!» و کا چ گوتیی گه هانده وان.

مسیح بو شاگردیت خو دیار دبیت:

^(۲۱) و دهمنی ل وی روژی بوویه ئیقار، نهو روژا ئیکتی به ژ حه فتیی، و شاگرد ل ماله کنی کوم بیوون و ژ ترسیت جوهییا دا ده رگه ه ل خو گرتیوون، ژ نشکه کنی فه عيسا دناث بهرا وان دا دیار بوو و گوت: «ناشتی بو هه وه بیت!» ^(۲۲) و دهمنی نهو چهنده گوتی دهستیت خو و ته نشتا خو

نیشا وان دان. و شاگرد دلخوش بوون چونکو خودان دیتن.
 «دیشان گوتنه وان: «ناشتی بوههوه بیت! کا چاوا
 بابی نهز هنارتم، نهها وهسا نهز ههوه دهنیرم.»»^(۲۲) نهث
 چهنده گوت و پف کره وان و گوتنه وان: «روحا پیروز
 وهرگرن!»^(۲۳) ههچی هوین ل گوننه هیته وان بیورن، دی لی
 نینه بیورن، یی هوین لی نه بیورن، ل وان ناینه بیورن.»

مهسیح خو نیشا تومای دکته:

^(۲۴) به لی توما، نیک ژ هه دوازه شاگردا بوو، ب
 ناغی دیدیموس ناقدار بوو، نهو ل گهل شاگردا نه بوو دهمن
 عیسا ناماده بوو. «نینا شاگردیت دی گوتنن: «مه
 خودان دیت.» به لی بهر سف دا: «هه که نهز شوینا بزمارا
 ل دهستیت وی نه بینم و تبلا خونه دانغه سهر جهی بزمارا
 و دهستی خونه دانغه سهر ته نشتا وی، باوهر ناکهم.»^(۲۵) و
 پشتی ههشت رۆژا شاگردیت وی جاره کا دی ل خانی کۆم
 بووین و توما ل گهل وان بوو. و عیسا هات ههز چهنده
 ده رگه دگرتیبوون و د نیقی دا راوهستا و گوت: «ناشتی
 بوههوه بیت!»^(۲۶) و پاشی گوتنه تومای: «تبلا خو بینه
 فیرئ و سهح که دهستیت من و دهستی خو بینه و دانه
 سهر ته نشتا من، و بی باوهر نه به به لی ب باوهر به.»
 «نینا تومای کره گازی: «خودانی من و خودایی من!»^(۲۷)

^(۲۰) ئینا عیسای گوتی: «چونکو ته نه ز دیتم ته باوهری
ئینا. ختیكا وان كه سا ئهویت نه بین و باوهری بین.»

ئارمانجا قن پمروتوكن:

^(۲۰) و عیسای گهلهك نیشانیت دی ییت سهیرل پیش
چاڤیت شاگردیت خو کرن، د قی پمروتوكن دا نه هاتینه
نقیسین. ^(۲۱) به لی نهف نیشانه هاتنه نقیسین داکو هوین
باوهری بین عیسا مه سیحی کورپی خودی یه و ب ریکا
باوهری هه وه ژیان ب ناڤی وی هه بیت.

پشکا بیست و نیکن (۲۱)

عیسا ل ده ریاچا تبهریه خو نیشا هندهك شاگردا
دكهت:

^(۱) پشتی وی چهندی عیسای جاره كا دی خو بو
شاگردیت خو ل بهر لیقا ده ریاچا ته بهر به دیار كر. و هه سا
خو دیار كر: ^(۲) شه معون په تروسی و توما یی دگوتنی
دییموس و نه تانا ئیل، نهو ژ قانا ژ ده قهرا جه لیل بو، و
هه ردوو کورپیت زهبدی و دوو شاگردیت دی کوم بوون.
^(۳) ئینا شه معون په تروس گوت: «نه ز دی چمه ماسییا
گرم!» گوتن: «نه م ژی دی ل گه ل ته ئین.» و چون و ل

قاییکئی سیار بوون، بهلئی وان د وی شهقی دا چو ماسی نه گرتن.^(۶۱) و دهمنی نه لند دهرکه فتی عیسا ل سهر لیقا ناڅی راهه ستیا، بهلئی شاگردا نه زانین کو عیسا یه.^(۶۲) عیسا ی پسیار ژ وان کر: «گهلی خوړتا، هه وه ماسی نین؟» بهر سقا وی دان: «نه خیر.»^(۶۳) گوته وان: «توړی بهاڅیژنه ره خی راستی یی قاییکئی و دی بین!» څیجا هاڅیتن و نه شیان توړکئی بهه لکیشن هندی ماسی تیدا بوون.^(۶۴) نهو شاگردی، عیسا ی گه لهک حمڅی ذکر، گوته په تروسی: «نهو خودانه!» دهمنی شه معون په تروس گوه لی بووی کو نهو خودانه، کورکئی خو د خو وهرکر، چونکو یی رویس بوو، و خو هاڅیته د ناڅی دا.^(۶۵) و شاگردیت ماین قاییک ئینا و یی توړکئی دکیشن، چونکو گه لهک دویر نه بوون ژ لیقا ناڅی، ب تنی دوو سه د گهزا.^(۶۶) دهمنی چوینه سهر لیقا ناڅی، هندهک پهل دیتن و ماسیه کال سهر و نان ژی دیتن.^(۶۷) عیسا ی گوته وان: «ژ وان ماسیا بین نه ویت هه وه نوکه گرتین!»^(۶۸) شه معون په تروس ب سهر که ته قاییکئی و توړک بۆ هسکیی کیشا، سه د و پینجی و سی ماسیت مه زن تیدا بوون و ل گهل څی گرانیی توړک نه دریا.^(۶۹) عیسا ی گوته شاگردا: «وهرن بخون» و کهس ژ شاگردا نه ویریا پسیری ژی بکه ت: «کا تو کی؟» چونکو وان زانی کو نهو خودانه.^(۷۰) ئینا عیسا پیش څه چو و

نان ھەلگرت و دا وان و ھەروەسا ماسى. ^(۱۶) ئەقە جارا
سىيىيە عىسا خو بو شاگردىت خو ديار دكەت پىشتى ژناڤ
مىريا رابووى.

مەسىخ ل گەل پەتروس دناخىت:

^(۱۷) و پىشتى خوارىن عىساي پىسار ژ شەمعون
پەتروسى كر: «ئەي شەمعونى كوپى يوحەنناي تو ژ ئان
پتر ھەژ من دكەي؟» بەرسقا وى دا: «بەلى خودان، تو
دزانى تو خوشتقىي ل دەڤ من.» گۆتە وى: «خوارنى بەدە
بەرخىت من.» ^(۱۸) جارهكا دى پىسار ژى كر: «ئەي
شەمعونى كوپى يوحەنناي، تو ھەژ من دكەي؟» بەرسقا
وى دا: «بەلى خودان، تو دزانى تو خوشتقىي ل دەڤ
من.» گۆتى: «چاقدىرىيا بەرخىت من بكة.» ^(۱۹) جارهكا
دى پىسار ژى كر: «ئەي شەمعونى كوپى يوحەنناي ئەزى
خوشتقى مە ل دەڤ تە؟» پەتروس پوسىدە بوو چونكو جارا
سىيى گۆتى «ئەزى خوشتقى مە ل دەڤ تە؟» و گۆتى:
«ئەي خودان، تو ھەمى تشتا دزانى، تو دزانى تول دەڤ
من خوشتقىي.» عىساي گۆتى: «خوارنى بەدە بەرخىت
من.» ^(۲۰) ب راستى ب راستى ئەز دىيژمە تە، دەمى تو يى
گەنج تە شويىكا خول ناقتەنگا خو گرېددا و ھەر جەھى تە
دقيا تو دچۆيى، بەلى دەمى تو پىر دى دى دەستىت خو

دریژ کهی و ئیک دی شویتکا ته گریدهت و دی ته به ته
وی جهی یی ته نه ئیت بچی. «^(۱۹) عیسای نهف چهنده
گوت و به حسا وی مرنی کر نهوا کو په تروس دی پی مریت
و خودی پی مه زن کهت. ده می نهو چهنده گوتیی، گوتی:
«ل دویف من وه ره!»

^(۲۰) په تروسی سهح کره پشت خو، دیت نهو شاگردی
عیسای هم ژی ذکر یی ل دویف وان دچیت، نهو شاگرده
نهو یی ل سهر شیخی خو نیزیکی عیسای کری و گوتیی:
«نهی خودان نهو کی یه دی بیبه ختی ل ته کهت؟»
^(۲۱) «ئیجا ده می په تروسی دیتی پسار ژ عیسای کر:
«نهی خودان، ده باره وی دی چاوا بیت؟»^(۲۲) عیسای
به رسفا وی دا: «هه کهر من ئیا کو نهو بمینیته ساخ هه تا
نهز فه گه رییم، ما ته چ ههق پی یه؟ تول دویف من وه ره!»
^(۲۳) «ئیجا ده نگ و باسهک به لاقه بوو دناث برادا کو نهو
شاگرده نامریت. به لی عیسای نه گوتبوو په تروسی: «نهو
نامریت»، به لی گوت: «هه کهر من ئیا بمینیته ساخ هه تا
نهز فه گه رییم، ما ته چ ههق پی یه؟»

^(۲۴) نهف شاگرده شه هده کیی ل سهر ئان تشتا ددهت و
ل ئیری ییت نفیسین، و نه م دزانین کو شه هده کی یا وی
راسته.

^(۲۵) و گه لهک تشتیت دی عیسای ییت کرین و نهز یی

مزگینیا یوحننا، پشکا بیست و نیکین (۲۱)

ل وئ باوهری هه کهر هه می ئیک ئیکه هاتبان نقیسین،
دونیا هه می تیرا وان په رتوکا نه دکر ئه ویت هاتینه
نقیسین.